

Motala Segelklubb 100 år – Jubileumsboken

1945

Lördagen den 7 juli 1945 högtidlighöll Motala Segelklubb sin 50-åriga tillvaro med festligheter på Motala Stadshotell i närvaro av omkring 200 personer bland de särskilt inbjudna fanns stadsfullmäktiges ordförande f. riksdagsman Carl Sjögren, t.f. borgmästare Hans Norell samt representanter för olika seglarinstitutioner mm. Efter hälsningstalet av ingenjör John Finnby höll MSK:s ordförande disponent Arthur Olsson högtidstalet vari han särskilt vände sig till en av klubbens närvarande stiftare och hedersledamot, urmakare Karl Adolfsson samt tre före detta ordföranden i MSK, friherre J M Alströmer, f.d. stadsingenjör Gustav Robach samt stadsarkitekt Henry William. I samband med festligheterna meddelade disponent Olsson att klubben beslutat att kalla fem nya hedersledamöter, vilka hade nedlagt ett mångårigt, förtjänstfullt arbete för segelsporten i Motala. Dessa voro Birger Sohlgren, Henry William, Gustav Pettersson, Axel Lindgren och Nathan Holmberg, vilka även tilldelades ett nyinstiftat hedersmärke. Många tal hölls av de inbjudna gästerna och även telegrafiska lyckönskningar ingingo till jubilarerna.

Den stora begivenheten under 50-årsåret var jubileumsregattan.

” *Motalaregattans program:*

I morgon inledes MSK:s stora jubileumsregatta med den första seglingen om The Marblehead Trophy. Första start går imorgon kl. 9.00 utanför Vattenverket vid Råssnäs. Banorna, vars sträckning kungöres omedelbart före start, beroende på vindförhållandena, äro märkta med numrerade flaggprickar 1-6 med svarta siffror på gul botten. Rundningsmärket nr 5 utgöres av Risö kvastballongprick. I kväll kl. 19.00 sker seglarsamling på Stadshotellet för orientering m m. I första starten som gäller Marblehead Trophy, deltaga de sju anmälda 30 kvm. skärgårdskryssarna där Trickson II försvarar pokalen och Motalafärgerna.

Övriga starter bli:

kl. 9:30 NL-jakter, grupp I

kl. 9:35 22 kvm. A och NL-jakter grupp II

kl. 9:40 NL-jakter, grupp III, internationella 5-meters jakter, Folkbåtar, Neptunkryssare, Vätterlöjor och jollar.

Denna startordning användes de tre första regattadagarna, då startplatsen blir Råssnäs. Om söndag, då starten går från klubbhuset, går första skott kl. 10.00 varpå övriga följa med 5 minuters mellanrum. De banor som skola seglas, tillkännagivas genom siffror vid startplatserna, om möjligt 15 minuter före start. Rorsmannen uppmanas ge akt på siffrorna, som kunna ändras från start till start. MSK:s regattaexpedition är förlagd till Sjögatan 33, Finnbys kontor. Om söndag förlägges expeditionen till klubbhuset. Startplatsen på Råssnäs är avspärrad men runt om finnas goda utsiktsmöjligheter. Vidare går ångaren ”Gunhild” lustturer ute på Vättern under seglingarna. Seglarna förtöja dels inne i Motalaviken vid en provisorisk brygga utmed Strandpromenaden, dels ute vid Råssnäs.

MSK:s jubileumsbankett med damer hålles på Stadshotellet lördag kl. 19:00.

Motala Segelklubb 100 år – Jubileumsboken

*MSK:s seglarfester pågår i folkets park fredag-söndag med början kl. 20:00.
Regattans prisutdelning hålles i Stadshotellets trädgård på söndag.”*

Huvudseglingen under jubileumsregattan var striden om The Marblehead Trophy, där sju 30:or ställde upp. På förhand hade det tipsats om en strid mellan Stockholmsbåten Yvette med ägaren Yngve Thörn vid rodret och MSK:s egen Trickson II med Arthur Olsson som kapten.

Slaget vanns av Motalabåten som tog hem den åtråvärda trofén för andra året i rad.

En gentlemannamässig hyllning gav Yvette och hennes besättning den segrande Trickson II genom att efter målgång segla upp till Trickson II:s ankringsplats och utbringa ett fyrfaldigt leve för Trickson II och hennes besättning.

Vid den allmänna kappseglingen blev det ytterligare framgångar för MSK-flottan. Den ytterligt suveränt seglande Gunnel II med konstruktören Arvid Laurin vid rodret tog hem flera vandringspriser.

SSV:s seglingar i början av juli seglades i strålande sol och vindstyrkor mellan 0-5 sekundmeter. Oslagbar visade sig den nybyggda A:22-an Gunnel II med ägare och rorsman John Finnby vara. Under fyra dagar seglade Gunnel II hem fyra vandringspriser bland annat den ståtliga Kungakannan. Gunnel II var även med och tävlade om Skärgårdskryssarpokalen på Mälaren, men det var en smula oro i lägret. Sven Sahlén hade kommit hem från Amerika och seglade sin nybyggda 22-a So Long en liknande konstruktion som Gunnel II också konstruerad av Arvid Laurin och med nya segel och nylonspinacker, två saker som var hopplöst för en vanlig dödlig att komma över i Sverige under 2:a världskrigets slutskede. John Finnby fick köpa en gammal båt bara för att få tag i segelduk!

Trots alla bestyr gick seglingen inte riktigt hem för Gunnel II utan segern gick till Lasse Thörn från Stockholm.

Verksamheten inom klubben under året var helt inriktat på firandet av dess 50-åriga historia.

1946

Klubbens femtioförsta år kunde konstateras såsom livaktigt på alla fronter. Enda undantaget var det faktum att klubben inte haft någon lottbåt. Orsaken till detta var i första hand de nya bestämmelserna beträffande skatt på s.k. varulotterier, under vilken rubrik även båtlotteri föll in, och som förhöjde lottbåtens anskaffningskostnad med 25 %. Därtill kom stämpelskatten på själva lottsedeln, enär ett båtlotteri med dåvarande båtpriser rörde sig om cirka 10 000 kronor.

Under årets ”döda” säsong hade klubben tillsammans med MSS bedrivit så kallade studieaftnar, vilka var mycket välbesökta och uppskattade. Goda förmågor, Otto Fernstedt, Åke Jansson och Bror Öberg, hade hållit föredrag och vid flera tillfällen visat instruktiva filmer. Styrelsen hoppades att de även under kommande vintersäsonger ville ställa sig till för förfogande för så trevliga aftnar.

Redan 1941 inledde klubben förhandlingar med Motala stad om en plats för slipanläggning och upplagsplats vid Råsnäs. Uppgårelsen drog ut på tiden och först i början av 1945 beslutade klubben om ett arrende av ett större tomtområde vid Råsnäs. Samma år inköptes ladan vid Råsnäs gård av Motala stad för prisvärda 150:- och för samma årliga summa erhöles arrende för tomten. Samtidigt erhöles rivningstillstånd för ladan. Men redan innan klubben förvärvat ladan hade två folkbåtar amatörbyggt i ladan, nämligen S 100 Örnen, byggd av Ernst Johansson alias Finn-Johan och S 111 Falken byggd av H

Motala Segelklubb 100 år – Jubileumsboken

Wieger.

Tomtområdet i Råssnäs utgjordes till stor del av bottenlöst kärr med ris och sly. Ladan på området revs av klubbmedlemmar och lönen för detta erhöles i form av överbliven överskottsved. Igenfyllandet av kärret omfattade ca 1000 kubikmeter fyllning som skänktes från byggen runt om i staden och som MSK endast behövde kosta på utkörning av. Arbetsinsatsen omfattade cirka 2500 timmar. I arbetet hade klubben haft god hjälp av bland annat Same-pojkarna (en idrottsförening) som lagt ner cirka 1000 arbetstimmar som ”motionsgrävning”.

Att få varvet stadigt på den osäkra grunden var problem vilket dåvarande stadsarkitekten, som även ritade huset, löste. Istället för en hel grund som skulle blivit mycket dyrbar grävdes 62 hål upp för blivande grundpelare. Grundpelarna tillverkades på så sätt att man i hålen rörde upp dyn till den fick vällingliknande konsistens varefter hålen fylldes igen med sten och betong. För att uppföra husstommen anställdes två snickare medan resten av byggandet utfördes av medlemmarna själva. Medlemmarna i MSK var av prima virke som slet och släpade vareviga söndag för att skapa den fasta punkt klubben så väl behövde. Särskild bok fördes över antalet nedlagda timmar och spänningen var stor att se vem som varit flitigast, Axel Lindgren, Ernst Johansson, Gustav Pettersson eller Nils Lonér. Uppförande av varvet kostade under en treårsperiod 6000 :- och det finansierades bland annat genom att klubbhuset på Dynudden in-tecknades och belånades för 4000 :- . Dessutom bidrogs genom frivilliga och generösa bidrag 1250:- i kontanter. Även bidrag i form av material och förnödenheter i stor omfattning, vars värde i pengar representerade ett aktningvärt belopp.

Första veckan i juli seglades i MSK:s regi tävlingen om The Marblehead Trophy. Pokalförsvare var Arthur Olsson med Trickson II. Start och mål var vid Råssnäs udde, ett paradiset för publik och funktionärer. Segern gick till Trickson II med rorsman disp. Arthur Olsson, gästarmakare Axel Lindgren, dennes son Lasse och herr Lennart Gustavsson. Alla dessa med grundliga kunskaper i segling och så tränade med Trickson II att alla manövrar gick automatiskt. Segermarginalen till Stockholmsbåten Yvette med rorsman Yngve Thörn blev så knapp som 1/4-dels poäng. Detta var tredje gången A Olsson erövrade den prestigefyllda pokalen. Klubben var även representerade vid den ståtliga tävlingen om Skärgårdskryssarpokalen med båtarna Tricksonita, rorsman A Olsson och Gunnel II, rorsman Nils Johansson. För övrigt hade klubben många representanter och framgångar vid seglingar i Jönköping, Hjo, Karlsborg och Vadstena.

Flera ståtliga båtar tillfördes klubben bland annat den nybyggda tidigare nämnda Tricksonita och direktör Torgil Nilssons från Göteborg inköpta regel-8:a, Morgana som blev prydnader för MSK-flottiljen.

1947

År 1947 seglade MSK:s första hedersledamot, Eric Åkesson in i den sista hamnen, han blev utsedd till hedersledamot redan 1906. Han var sedan seklets början en av MSK:s stöttepelare, under åren 1901-1902 ordförande. Sedemera verksam i seglingsnämnden under många år. Eric Åkesson anskaffade den mycket extrema kappseglingssjakten Lilly vilken väckte stor uppmärksamhet på Vättern och många

Motala Segelklubb 100 år – Jubileumsboken

förnämliga vandringspriser ristade han och Lilly sina namn på. E Åkesson gynnade vid otaliga tillfällen segelklubben med prisdonationer och ett flertal ståtliga och dyrbara vandringspriser.

1947 betecknades som ett synnerligen livligt år. Ett båtlotteri anordnades tillsammans med Segelsällskapet Vättern och Carlsborgs Segelsällskap för en bruttosumma av 10 000 kronor, varav MSK och SSV garanterades 2/5 vardera och CSS 1/5. Vinsten en Folkbåt, vanns av herr Carmling från Motala, vilken behöll båten varför MSK fick ytterligare ett tillskott till sin Folkbåtsflottilj, som då uppgick till fem båtar.

En kurs i navigation hölls av kapten Harald Hult från Vadstena och blev synnerligen givande.

Klubbhuset på Dynudden genomgick en omfattande reparation, bland annat lades taket om, tomten snyggades upp och en del sten sprängdes bort, varvid fyllningsmaterial till bryggan erhöles. Med stor tillfredsställelse kunde konstateras att det efter klubbens resurser väldiga arbetet med slipen och varvet ("båthuset") vid Råsnäs hade fortskridit så långt att varvet nu togs i bruk för sitt egentliga ändamål, nämligen för amatörbåtbygge. Inte mindre än 6 kölar sträcktes under innevarande vinter. Det var två Folkbåtar, Tipso, Tage Mogren och Rödnäbba, Åke Elmqvist, en experimentbåt i plywood, Gunnar Hamré och tre motorbåtar, Bror Jakobsson, racerbåten Scalaren, Yngve Boström och en roddbåt, Gunnar Hamré och Eskil Lindell.

Arbetet med anläggningen hade varit mycket krävande. Inte mindre än 1416 frivilliga arbetstimmar voro bokförda. Arbete som inte var bokfört var anskaffning av material, planläggning m.m. men var ändå betydande. Ännu återstod mycket för att öka komforten och trivseln och det var styrelsens förhoppning att medlemmarna i fortsättningen skulle visa sitt intresse för varvet och göra det bättre och bättre, segelsporten till stort gagn. Under året inköptes ett parti räls som under vinterns lopp skulle läggas ut, så att slipen i sin helhet kunde tagas i bruk. För tomtens planering påfördes under året några hundratals kubikmeter fyllning.

Under året fick klubben mottaga två nyuppsatta vandringspriser, ett från direktör Nils Lonér, uppsatt som poängpris för båtar under 5,5 i måttet efter N.L.N, samt ett pris från Henrik Granholms stiftelse, uppsatt som vandringspris för Folkbåtar, kallat Yachtassurans vandringspris.

För fjärde året i rad segrade Trickson II vid seglingar om The Marblehead Trophy. Vid den regatta som anordnades i samband med den seglingen gick flera segrar till MSK genom Tricksonita, och MSK- pokalen för 22:or till Gunnel II för alltid. Tricksonita tävlade om Skärgårdskryssarpokalen men fick ingen framskjuten placering, dock vann hon den följande öppna kappseglingen och vid seglingar i Jönköping vann hon "rubb och stubb". Vid seglingarna i Karlsborgsregattan kom Tricksonita och Örnen för sent till starten på lördagen men vid söndagens seglingar erövrade Tricksonita Carlsborgspokalen.

1948

1948 anordnades inget båtlotteri, istället hade man ett varulotteri, vilket lämnade ett icke föraktligt överskott av 1765 kronor.

Motala Segelklubb 100 år – Jubileumsboken

En ny etapp i slipanläggningen fullbordades under året, bland annat en slip med räls 110 meter ut i sjön (60 meter upp på land) med tillhörande vändskiva med stickspår, vagn och motorspel. Slipen kunde nu tas i bruk och vintern 47-48 förvarades 18 större och ett antal mindre båtar på varvsplan. Efter flera inofficiella invigningar skedde den officiella visningen den 2 maj 1948. Slipkommittén inbjöd klubbmedlemmarna samt representanter för drätselkammaren och stadsfullmäktige, idrotts- och fritidsnämnden, närliggande segelsällskap, Svenska Seglarförbundets styrelse, pressen med flera till att bese varvet och slipen. Över hundratalet gäster hade infunnit sig, vilka alla föreföll synnerligen imponerade av vad som åstadkommits på det forna ”kärret”.

Ett vackert kaffebord var dukat bland den spirande grönskan av några av medlemmarnas fruar. Ordförande Arthur Olsson tackade alla som medverkat till varvet tillkomst och främst då stadsfullmäktigeledamöterna och drätselkammaren som genom bistånd och positiva inställning gjort mycket för att det hela. Arthur Olsson avtackades för sina oegennyttiga arbetsinsatser för varvets tillblivelse av direktör Olle Sahlin och förklarade att utan honom hade säkerligen varvet ej blivit till. I varvets maskinpark ingick bandsåg och maskinfräs, så småningom anskaffades även en maskinhyvel (1957) Handverktyg fick båtbyggarna hålla sig med själva. Varvets tillkomst hade varit en vitamininjektion för klubben och dess medlemmar som här fick möjlighet att till ett lågt pris själva kunna bygga sig en önskad båt till en av sig själv vald typ och kvalitet.

Ett förhoppningsfullt samarbete inleddes med MSS i och med det att MSS beslöt att amatörbygga sin lottbåt hos MSK och för den skull hyrde en varvsplats. Bygget utfördes av några yngre medlemmar. Det var styrelsens förhoppning att på detta sätt få den unga generationen att lära sig att det går att bygga en själva.

MSK deltog i många regattor på olika vatten, ofta med framskjutna placeringar. Vätterns Seglarförbunds regatta var förlagd till Motala i MSK:s och MSS:s regi och blev mycket lyckad. På lördagskvällen var det kräftsopé vid MSS:s klubbhus i Råsnäs och den var synnerligen välbesökt av seglare med damer.

1949

Klubbens medlemsantal uppgick 1949 till 124 medlemmar varav 7 vore hedersledamöter. Den befarade minskningen av medlemsantalet på grund av den beslutade höjningen av medlemsavgiften per år stannade på 10 stycken.

Glädjande nog var klubbens aktiva segelflotta ändå i stadig tillväxt. Till klubbens flotta tillfördes inte mindre än sju båtar under året, det var de två Folkbåtarna som började byggas 1947, Tipso F/S 225, Tage Mogren och Rödnäbba F/S 226, Åke Elmquist och Gunnar Hamrés nykonstruktion Kaj- Britt. Övriga var Hättan, Niels von Oelreich, Marina, Loffe Lindstrand, Pyret, Bengt Bendelius och Lill- Ultra, Åke Liljesson.

Vätternsegelarna hade den 21/8 den grannaste avslutning på årets seglingssäsong i Vadstena. Det var sol och goda vindar över Vadstenaaviken som fylldes av vita segel när SSV höll sin regatta. Hela Vätterneskadern hade mött upp till tävlan med de gamla huvudkonkurrenterna Trickson IV och Gunnel

Motala Segelklubb 100 år – Jubileumsboken

som huvudfavoriter. Första start gick redan kl. 09.00 då fem av Vätterns snabbaste farkoster gav sig ut på jakt. Nyförvärvet till Vättern 55:an Anita från Jönköping med sin lettiska besättning tilldrog sig givetvis stor uppmärksamhet men hon förmådde inte göra sig gällande i den alltför labra vinden. Vid starten blåste det kring 4 sekundmeter men den stod inte så länge. Vinden avtog senare ner till 3 sekundmeter och därunder. Någon bleke blev det dock aldrig tal om. Draget stod sig tämligen jämt över hela sjön. Mellan Trickson IV och Gunnel utkämpades heta duster, Gunnel som ville ha svagare vindar höll sig ändå förvånansvärt bra framme. Men så gällde det för henne att göra sitt yppersta. Gunnel hade två inteckningar förut i det ståtliga Ohlinska minnespriset och ännu en seger skulle göra ägaren John Finnby till slutgiltig erövrare. In i det sista var utgången oviss, och bland seglingsnämndens ledamöter rådde en liten nervös stämning före avgörandet. Tidskillnaden i mål var endast 6 minuter och 39 sekunder. Skulle Gunnels respit räcka till? Det blev vindstyrkans uppskattning som fällde utslaget. Seglingsnämnde beslutade efter förhör med några båtbesättningar att vinden i medeltal var mellan 0-3 meter per sekund och därmed var Trickson IV:s seger given med en marginal av 1 min och 20 sekunder. Om vinden noterats över 3 meter per sekund så hade Gunnel avgått med segern. Pinsam och retfull situation! Bland Folkbåtarna deltog Vätterns alla 15 registrerade båtar i tävlingen och segern gick till Karlsborg genom Manova med Nils Johansson vid rodet. En ny intressant bekantskap visades upp i tävlingen och det var ing. Gunnar Hamrés nya 18 kvm. båt som han själv ritat och byggt på MSK:s klubbvarv. Materialet var helt och hållet av plywood -bara det lät chockerande- men det tycktes användbart till mycket. Båten blev lätt och framför allt billig - inte över 3000 kronor, samt hade förvånansvärt goda seglingsegenskaper. I dessa seglingar blev det seger för G.Hamré i Kaj-Britt i triangelseglingen. Medan seglarna var ute till sjöss roades publiken av Motala Roddklubb som passade på att göra propaganda för sin sport.

Beträffande slipen och varvet i Råssnäs hade under året en hel del arbete utförts. Särskilt bör omnämnas att ett motordrivet spel tillverkades och en mastkran sattes upp. Vidare muddrades det vid slipens slutpunkt så att båtar på cirka 1,5 meters djupgående kunde tas upp även vid dåvarande särskilt låga vattenstånd. Varvet rödfärgades och golv lades in på halva mastvinden (halva golvet hade tidigare lagts). Vidare fortsatte arbetet med tomten vid varvet bland annat anskaffades en hel del fyllning och utplanades på tomten.

Ett gott ekonomiskt resultat lämnade årets seglarfester som hade gynnats av mycket vackert väder. En begivenhet som var livligt uppskattad var att i samband med regattan dukades ett smörgåsbord upp efter seglingarna på lördagen, vartill de gästande seglarna var inbjudna.

Under byggnad på varvet i Råssnäs var två Folkbåtar, och det övriga utrymmet var upptaget av renoveringar. En lycklig amatörbåtbyggare, Åke Elmquist med Rödnäbba, skaldade så här lyriskt:

*”Jag älskar min farkost från köl till topp!
På den finns intet att klandra.
Vi har vuxit från Varvet opp
och litat så tryggt på varandra.
God är ock riggen, på mina fem jag
känner donen, och älskar dem.*

Motala Segelklubb 100 år – Jubileumsboken

1950

Klubbens medlemsantal var 1950, 123 stycken varav 5 hedersledamöter, antalet segelbåtar var 29 stycken

Varvet var flitigt utnyttjat under året och två Folkbåtar och en olympiajolle färdigställdes. Båtflottiljen fick ej det väntade tillskottet då det två amatörbyggda Folkbåtarna med sina ägare flyttade till annan ort. För övrigt hade varvet varit upptaget av renoveringar av olika båtar. Varvsområdet var så gott som helt utnyttjat under vintersäsongen. Varvet förbättrades ytterligare så tillvida att ytterligare golvning skedde på varvsvinden. Varvschefen förbättrade anordningen att flytta båtar i sidled från slipen vilket ytterligare underlättade båtupptagningen.

Mer fyllning påfördes varvsområdet varför ett större område kunde disponeras.

Ett gott tillskott tillfördes kassan genom att klubbhuset hyrdes ut flera gånger under året. Även seglarfesterna gav ett mycket gott ekonomiskt resultat.

MSK stod som värd för Skärgårdskryssarpokalen och till tävlingen var nio båtar anmälda varav tre kom från Vättern. De tre Vätternbåtarna var: Trickson IV och Gunnel II från MSK och den före detta Motalabåten Tricksonita som nu seglade under SSV-flagg. Segern gick till Tricksonita från Vadstena med Nils Johansson från Karlsborg som rorsman. I samband med Skärgårdskryssarpokalen hölls middag i klubbhuset på Dynudden i vilket ett hundratal personer deltog. Särskilt inbjudna var samtliga besättningsmän från båtarna som deltog i pokalseglingen.

Av sexton pokaler som MSK hade på sina dignande prisbord under olika segeltävlingar gick nio till Motalaseglare.

Gunnel II: Luxor Radio AB vpr., Arthur Olssons poängpris
Penny: Z-pokalen, Jarl Thorséns vpr.
Örnen: Nils Lonérs poängpris, Helge Berlins vpr., Decorolpokalen, Veteranpokalen
Vind: Seglaren

Trots att de två amatörbyggda Folkbåtarna försvann från klubben utökades klubbens flotta med tre Båtar: Folkbåtarna Gertrud, I William och Seagull, Bernt Lundberg samt en olympiajolle av Arvid Lepik. Dessa båtar skulle nu segla på Vätterns ”klara” böljor. Klubbens sekreterare Åke Elmqvist skriver i ett brev att när han nu flyttar från orten skall han ändå låta sin båt ligga kvar i Motala och Vättern, ”...som trots allt har betydligt klarare vatten än de vatten han skulle flytta till” (Örebro och Hjälmarén).

För de som ville ut och segla på kusterna erhöll en broschyr från Göta Kanalbolag med prislista för lustbåtar, för att ”gå” kanalen från Motala till Mem kostade det:

Lustfartyg under 6,1 m: 40:50
Lustfartyg 6,1 - 9 m: 59:40
Lustfartyg över 9 m: 86:40

Motala Segelklubb 100 år – Jubileumsboken

1951

Under 1951 stabiliserade klubben sin ekonomi och såväl klubbhus som varv ekonomiserade sig själva genom hyresavgifter och slipavgifter.

Både klubbhuset och varvet undgick vissa förbättringar och beträffande varvsområdet hade genom välvilligt bistånd från bland annat Hazelius Byggnads AB uppläggningsplatsen för båtarna planerats och större utrymme vunnits. Varvsvinden fick golv i sin helhet. Därutöver hade en anordning iordningställt för förflyttning av båtar i sidled från slipen.

Inga större båtbyggen var på gång i varvet under 1951 dock byggdes tre Finn-jollar och en motorbåt. Varvet var flitigt i anspråk för reparationer av olika båtar.

Trots stegrande omkostnader gav seglarfesterna i Folkets Park ett icke föraktligt tillskott till kassan. Intresset för 1951 års seglingar var synnerligen livaktigt såväl på hemnavatten som på tävlingsbanorna på andra vatten. Stort intresse tilldrog sig seglingarna i Karlstad om Skärgårdskryssarpokalen, där klubben representerades av Trickson IV med Arthur Olsson vid rodret och Axel Lindgren och Ernst Johansson som besättningsmän. Till glädje för klubben hemförde nämnda personer den åtråvärda pokalen till Motala efter synnerligen spännande tävlingar. Många av klubbens medlemmar tog tillfället akt och på olika sätt förflyttat sig till Karlstad för att på nära håll följa tävlingarna. Flera av medlemmarna företog resan på sina ägandes båtar med en ”non-stop” segling över Väneren. Glädjande var det stora intresset som klubben visade att segla till Medevi för midsommarträff i gammal traditionell MSK-stil.

Vid klubbens regatta i börja av augusti blev det segrar för MSK genom Tricksonita, Leif Olsson, Trickson IV, A Olsson och Vind, Gustav Pettersson.

Klubbens jakter var representerade vid tävlingar i Vadstena, Jönköping och Karlsborg. På grund av storm inställdes seglingarna i Hjo.

I Segelsällskapet Vätterns regatta gick SSV:s nya vandringspris för Folkbåtar till C-G Carmling som seglade sin Penny.

Den spännande filmen Gotland Rund från Svenska Seglarförbundet visades i samband med vårfesten i klubbhuset där även supé med dans ordnades för seglare med damer.

1952

Trots att klubben 1952 hade stora åtagande med eget varv och uppläggningsplats för jakter hade MSK nu god ekonomi. För det goda resultat som uppnåtts fanns många enskilda medlemmars uppoffring och arbete att tacka för. Inkomsterna kom från medlems -och slipavgifter och från en väl skött seglarfest i Folkets Park, och utlotning av en Finn-jolle. Klubben hade detta år satsat på en Finnjolle som utlotningsbåt dels för att försöka främja ungdomars intresse för den ädla seglingssporten och dels för att en jolle inte blev så dyrbar i tillverkningskostnad. Lycklig ägare till den snabbseglande jollen blev Herr Stannis Hellqvist som önskades lycka till med förhoppning att de skulle bli ett framgångsrikt par på tävlingsbanorna.

Motala Segelklubb 100 år – Jubileumsboken

Ytterligare förbättringar gjordes på varvet och upplagsplatsen som nu ansågs i stora drag vara färdigt för sitt ändamål. Till varvet inköptes en rikthyvel som komplement till förutvarande bandsåg. Förbättring för förflyttning av båtarna i sidled gjordes och gick nu medelst mekanisk hjälp. Lyftbocken var numera flyttbar medelst hjul på räls. På varvet färdigbyggdes tre stycken Finn-jollar, varav två stannade kvar i Motala, samtidigt pågick ett större motorbåtsbygge.

Trots att sommaren mest bestod av ruskväder kunde inte medlemmarna från MSK hindras från att flitigt delta i olika tävlingar såväl hemma som tävlingar på andra orter. Ett nytt pris, Glidpokalen, sattes upp för Olympia-jollar och vanns 1952 av Flying med Arvid Lepick vid rodret, tätt följd av Swing, Sture Nilsson. Framgångsrika båtar på klubbens egna tävlingar var Folkbåten Tipso med rorsman Tage Mogren, båtar med måttal 5,5 och under, Kaj-Britt med rorsman och konstruktör Gunnar Hamré, Mona med G Gustavsson vid rodret och så självklart den alltid lika framgångsrika Trickson IV med A Olsson. På främmande kappseglingsbanor blev det stora framgångar för Mona, Tipso och Trickson IV.

1953

År 1953 finns för första gången i klubbens historia två juniormedlemmar noterade, nämligen tvillingbröderna Ulf och Jan "Saffran" Nilsson, hade klubbens lyckats med sin satsning att försöka rekrytera ungdomar till sporten?

Under året hade varvet varit fullt utnyttjat. Ragnar Träff fick sin motorbåt färdig vid sommartiden och efterträddes omedelbart av Sture Nilsson och Stannis Hellqvist vilka byggde en Mälar-25:a respektive en Folkbåt. Dessutom var varvet i sedvanlig ordning fullteknat för reparations- och ändringsarbeten för såväl motor- som segelbåtar. Man var åter igen tvungen att vidtaga en hel del reparationsarbeten av varvet och slipen för att få dessa i fullgott skick. Den stora lyftbocken som konstruerats 1952 stoppade inte för påfrestningarna vid lyften av de större jakterna, varför den fick byggas om. Spelet till slipen ändrades helt vilket utfördes av A Rylander och R Träff som nedlade ett synnerligen gott arbete, så att spelet orkade med de största båtarna som överhuvudtaget kunde tas upp. Även vagnen fick svetsas om och ny wire var tvunget att inköpas. Alla dessa reparationer åsamkade givetvis klubben en hel del extra utgifter, som klubben inte räknat med, men det var varvskommittens övertygelse, att de då gjorda ändringarna skulle spara en hel del utgifter för de kommande åren. Samtidigt behövdes en ordentlig kamin inne på varvet, så klubben var tacksam om någon donator anmälde sig för att avhjälpa denna brist.

Även detta år hade klubbhuset tagits i användning av klubbens medlemmar under seglationstiden. Alla klubbens seglingar, utom en som skedde från Motala hamn, skedde vid klubbhuset på Dynudden. Skötseln av klubbhuset sköttes till alla medlemmars stora belåtenhet av John Johansson som även utförde vissa mindre reparationer. Förutom detta behövde huset undgå reparation då virket i väggarna på flera ställen ruttnat och behövdes bytas ut. Även verandan var i stort behov av reparation. Det var styrelsens förhoppning att frivillig arbetskraft skulle anmäla sig under några vårdagar och hjälpa till med detta arbete.

Vid klubbens allmänna kappseglingar den 1-2 augusti 1953 blev det flera segrar för MSK. Mona, G A Gustavsson (tog hem två pokaler), Kaj-Britt, Gunnar Hamré och Vind R Zarén. Vid tävlingarna deltog Folkbåtar, Snipor 1-mastade, Snipor 1-mastade (Borensnipor) och 2-mastade

Motala Segelklubb 100 år – Jubileumsboken

snipor. Segrarna i de olika snipklasserna gick till Borens Segelklubb och Motala Segelsällskap, MSK hade inga deltagare i de olika snipklasserna. Vid övriga seglingar på hemnavatten blev det framgångar för Kaj-Britt, G Hamré, Vind, R Zarén och Gun-Gun, K E Edlund. Vid regattan i Vadstena blev det en 1:a plats för Mona G A Gustavsson och 2:a kom Anita, R Lindhof vid lördagens seglingar, söndagens seglingar fick avbrytas på grund av mycket hårt väder.

Under året fick klubben tre nya tillskott till flottiljen, nämligen: R Lindhof, 22:a, Kalle Edlund, Mälar-22:a och Loffe Lindstrand med en Folkbåt.

1954

Under många år hade klubben haft en "lottbåt" vilket tidigare gett ett bra tillskott till klubbens kassa. 1954 beslöts att man inte skulle lotta ut någon båt, då intresset för "lottbåten" minskat betydligt. Istället skulle en tombola ordnas där styrelsemedlemmar och även andra klubbmedlemmar skulle titta på ett eller flera vinster för att på det sättet göra den mer ekonomisk. Den väntade vinsten för lotteriet uteblev dock, detta på grund av att staden "översvämmades" av lotterier.

1954 var våren sen och kall, vilket gjorde att den omtyckta vårfesten inte hölls förrän i slutet av maj i klubbhuset på Dynudden.

På många medlemmars önskan skulle ansökan ingivas till staden med begäran om en brygga vid varvet i Råssnäs. Detta var också en nödvändighet inför 1955 då klubben skulle fira 60-års jubileum med stor regatta.

Under året hade varvet varit fullt utnyttjat bland annat hade Sture Nilsson färdigställt sin Mälar-25:a. För att kunna nyttja varvet under hela året inköptes en ny kamin och rör för uppvärmning av varvet.

Införandet av MSK:s nya Mätregel diskuterades livligt men efter heta diskussioner beslöt man att segla "slut" på gamla priser först eftersom de var uppsatta efter gamla "mått".

Vid ett extra styrelsemöte diskuterade övriga styrelsen ordförande Arthur Olssons förestående 50-års dag. Det beslöts att utse honom till hedersledamot samt överrätta en minnesgåva som köptes för medel insamlade bland givmilda medlemmar. Vid klubbens egna kappseglingar hade många MSK:are framgångar och erövrade mängder med vandringspriser. 1:a-priser blev det för Mona, G A Gustavsson, Vind, R Zarén, Trickson IV, Arthur Olsson (som tog hem Ivar Erikssons vpr. för alltid), Litza, A Lindgren och Gun-Gun med K.E Edlund. Disp. Olssons poängpris seglades trots allt efter den nya Mätregeln och vanns av Gun-Gun, K E Edlund. Eric Åkessons vpr. seglades efter N-L:tal baserat på medeltalet av de 4 föregående årens seglingar. Priset var återuppsatt som distanspris och vanns av Vind, R Zarén. Klubbens jakter var representerade i tävlingar i Vadstena och Hjo. I Vätterns Seglarförbunds regatta i Vadstena vann R Lindhof med Anita, Kungakannan. I Segelsällskapet Vätterns regatta seglade K E Edlund med Gun-Gun hem förstapriset och på tredje plats kom G A Gustavsson med Mona. Även Sture Nilsson deltog med sin nya Mälar-25:a. Det blev även framgångar i Hjos regatta för K E Edlund med Gun-Gun som seglade hem förstapriset.

Liksom tidigare år anordnades seglarfester i Folkets Park, men då vädergudarna inte stod klubben bi blev

Motala Segelklubb 100 år – Jubileumsboken

resultatet inte vad man hoppats på. Några hundralappar tillfördes i alla fall klubbkassan.

1955

1955 var det sextio år sedan Motala Segelklubb bildades och klubben stod inför ett jubileumsår. Klubben hade under jubileumsåret 108 medlemmar varav 8 hedersledamöter. Framgångsrik ordförande i klubben var Arthur Olsson som inte bara skötte ordförandeklubbans med framgång utan även var en mycket framgångsrik seglare. A Olsson hade tagit hem seglartroféer som The Marblehead Trophy för 30:or och Skärgårdskryssarpokalen för 22:or.

Inför sommarens seglingar var bryggan vid Dynudden i stort behov av reparation och söndrig betong lagades, nya ankoringsringar fastgjöts, nya avvisare sattes upp och en ny signalmast tillverkades. Även klubbhuset fick en uppsnygning genom vissa målningsarbeten och div. småreparationer. Då en offentlig fest skulle hållas vid Dynudden beslöts att telefon skulle anskaffas till klubbhuset.

Säsongen i klubbhuset inleddes med vårmötet i början av maj. Efter mötet vidtog supé med dans för medlemmar med damer. Priset för supén var 5:- och då ingick smör, bröd och 4 sorters varmt samt kaffe. På grund av att klubben fyllde 60 år beslöts att priser för 400:- skulle inköpas och styrelsen erhöll 200:- för oförutsedda utgifter.

Månadsskiftet juli-augusti gick i Motala i segelregattornas tecken. Först arrangerade MSS sina kappseglingar med fest och den 5-7 augusti höll MSK sin jubileumsregatta. Vätterns Seglarförbund hade samtidigt förlagt sin förbundsregatta till Motala i anslutning till MSK-jubiléet, varför seglare kom till MSK från de olika sällskapen i Vättern, men även från andra vatten.

När MSK 1945 firade sitt 50-årsjubileum skedde det vid en tidpunkt då segelsporten hade "vind i seglen". När nu klubben firade sitt 60-årsjubileum skedde det i en "vågvald" för segelsporten, men seglare är ju vana vid "böljegång" och trodde att intresset för sporten skulle komma att öka igen. Uptakten blev glansfull för MSK:s jubileumsregatta. Vätterns Seglarförbund genomförde sin årliga seglarstrid inordnad under MSK-festligheterna. Bästa tänkbara seglarväder rådde med västlig bris som fyllde seglen till en styrka av 5 sekundmeter, samt strålände sol. Regattan utvecklade sig till en vacker seglarbild som arrangörerna hade stor heder av. Det var i alla fall något visst med dessa vita segel över de blåvande vatten.

Ett 15-tal båtar startade från Dynudden och det var en grann syn med de svällande vita seglen, de smäckra, eleganta båtarna och den friska sjöhävningen. Under jubileumsregattan blev det flera segrar för MSK, Gun-Gun, K E Edlund, Kaj-Britt, G Hamré, Litza, A Lindgren, Mona, G Gustavsson, Trickson IV, A Olsson. Seger för tvåmastade snipor blev det för senare MSK-ordförande Åke "Hacke" Holmberg då seglande för MSS.

I samband med seglarträffen hölls prisutdelning vid MSK:s klubbhus på Dynudden, där klubben fick mottaga hyllningstal och minnesgåvor från gästande seglare och klubbar. Postmästare E Holmström belyste med några ord om hur det var när han var med vid klubbens bildande för 60 år sedan och dess fortsatta utveckling till den framgångsrika segelklubb MSK nu var.

Stora seglarfester hölls i Motala Folkets Park med anledning av jubiléet med god uppslutning och för underhållningen stod bland annat *Motalas nya stjärnfynd, trubaduren och slaglångaren Tage*

Motala Segelklubb 100 år – Jubileumsboken

Söderlund.

Seglingarna vid SSV:s jubileumsregatta inleddes med att Mjölby Janitscharer konserterade på Rådhusorget och därefter marscherade de till hamnen där många båtar låg och väntade på start. Det blåste hårda vindar och Vättern gick vit, många mindre båtar fick problem men för Folkbåtar och 22:or var det idealväder. Segrar för MSK-båtar gick till Mona, G A Gustavsson, Trickson IV, A Ohlsson och Gun-Gun med K E Edlund.

I tävlan om poängpriset för MSK:are inför sommaren -55 beslöts att NLC-regeln skulle tillämpas med undantag av att spinnacker fick användas av de som ville föra sådan, mot en belastning av båtens mätetal. Detta innebärande ett tillägg av upp till två tiondelar för de båtar som ville föra spinnacker. Greve von Luckners vpr. för bärgargärning tilldelades MSK:s Axel Lindgren, då han i svårt väder bärgade en nödställd seglare (Hasse Danielsson).

Detta år förrättades även avstyckning av tomten på Dynudden. Man betalade även hand penning på tomterna ute på Dynudden detta år och beslutade att Dynudden skulle tillhöra MSK men att Råssnäs överfördes till UPA.

1956

Vid vårmötets öppnande talade ordförande Arthur Olsson om glädje över att den för året 1955-56 onaturligt tjocka isen äntligen släppt sitt grepp och våren var i antågande med därtill kommande seglingsäsosng.

1956 gick de olympiska spelen i Melbourne, Australien och klubben beslöt skänka 25 kronor till de vilka skulle delta i de olympiska seglingarna.

På nytt framlades ett förslag om att försöka intressera ungdomen för segelsporten och därför anskaffa en lämplig båt, GKSS-jolle eller liknande. En kommitté tillsattes för att ta hand om seglingsintresserade ungdomar.

Beslut fattades att tillsvidare stänga varvet då golv och eldstäder var i stort behov av reparation, reservation gjordes dock för eventuella segelbåtsbyggare, vilka i så fall skulle beredas plats. Varvet genomgick nödvändiga reparationer och samtidigt installerades belysning utvändigt på varvsbyggnaden. Stadsarkitekt H William, som ritat huset, uttryckte sin belåtenhet över den ordning och uppsnygning som gjorts på området. Efter besiktning av spelet till båtslipen kunde det konstateras att detta var i bristfälligt skick och att något var tvunget att göras. Belastningen av dåvarande räls och slipvagn tålde ej de tyngder som den belastades med, varför varvskommittens önskan var att få den i sådant skick att den skulle tåla en belastning av cirka 6 ton. Vidare påpekades det att båtägarna skulle informeras om att upptagning och sjösättning av båtar skedde helt på båtägarnas egen risk.

En ansökan lämnades in till stadsfullmäktige från motorbåtsägarna om en statsunderstödd upplägningsplats för båtar i Tegelviken.

Ansökan om förtjänstecken i silver tillställdes Vätterns Seglarförbund, för några trotjänare inom klubben, däribland två damer. Vice ordförande von Oelreich kunde inte biträda denna ansökan för de två kvinnorna utan ville att erkänsla för förtjänstfullt arbete beträffande damerna borde ske i annan form.

Motala Segelklubb 100 år – Jubileumsboken

Detta tillstyrkte dock inte den övriga styrelsen varför de båda damerna, Fru Britt Olsson och Fru Sara Johansson, och de andra föreslagna medlemmarna vid årsmötet fick mottaga sina förtjänsttecken. Beträffande klubbens tomter på Dynudden var styckning omedelbart i förestående varför likvid för tomterna omgående måste ställas till förfogande, tomterna kom sedermera i MSK:s ägo.

Under seglationstiden hade klubbhuset tagits i anspråk av medlemmarna. Eftersom klubbhuset nyttjades flitigt var fortlöpande reparationer och underhåll nödvändigt. Till exempel skurades alla golv och fernissades 3 gånger, även ett nytt matbord inköptes för 7:- kronor. Även bryggan vid klubbhuset genomgick reparation och förbättringar.

Vid de allmänna kappseglingarna i början av augusti blev det åter igen framgångar för MSK-seglarna. Segrar blev det för Motala-båtarna; Gun-Gun med KE Edlund, Kaj-Britt med Gunnar Hamré, Mabato med W Ulander och Trickson IV med A Olsson. Även på regattor i Jönköping, Vadstena och Karlsborg seglade MSK-arna med framgång. I Jönköping tog Trickson IV med A Olsson vid rodret tre pokaler och i Vadstena tog hon hem en pokal med sonen Leif vid rodret. KE Edlund med Gun-Gun tog en seger och G A Gustavsson med Mona seglade hem Kungakannan.

1957

Under vintermånaderna reparerade medlemmarna i varvskommittén det trasiga golvet på varvet. För underhåll av varvet och framförallt till den seglingsintresserade ungdomen insände klubben en ansökan till stadsfullmäktige om erhållande av ett bidrag på 1500 kronor. För att ytterligare försöka främja ungdomsseglingen sänktes årsavgiften för juniorer, 18 år och under, från 5:- till 2:-. I samband med reparationen togs en dörr upp till varvsvinden från sjösidan, varvsvinden fick sommaren -57 användas av seglarna som torkplats för sina segel. De som ville ha tillträde till vinden fick avlägga 3:- för nyckeln per säsong.

I klubbhuset på Dynudden var det full aktivitet nästan hela året om, självklart var det mest frekventerat under seglationstiden. Men redan i februari ordnades en vinterträff för medlemmarna. Den traditionella vårfesten hölls i maj med härlig vårsupé och chansen att ta sig en svängom. I anslutning till regattan arrangerades en seglarträff på lördagskvällen till vilken alla seglare var inbjudna. Närmare 100-talet gäster räknades in under kvällen, vilket resulterade i att varken mat eller stolar och bord räckte till, trots detta blev det en trevlig kväll i seglingens tecken. Som en avslutning på sommarens seglingar anordnades i samband med inbjudningseglingarna i september en höstfest. Seglare från Vadstena och Karlsborg var inbjudna men på grund av hårt väder var det inte så många som hade seglat hit. För dem som trotsade vädret och på höstkvällen förtöjt vid klubbhusbryggan blev denna kväll ett trevligt minne. Det bjöds som vanligt på utmärkt supé och för att i någon mån hålla den mörka höstnatten på avstånd hade kulörta lampor satts upp och belyste den vackra klubbhustomten. För att seglarna skulle få det angenämt vid av- och påstigning av sina båtar hade strålkastare monterats på bryggan. Som final på den härliga kvällen avbrändes ett mindre fyrverkeri.

Klubbens traditionella fester i Folkets Park hade alltid hållits lördag och söndag, men då det visade sig att söndagskvällarna inte lockade någon publik beslöt festkommittén att -57 försöka med en fredagskväll i stället för söndagskväll. Men varken fredag eller söndag lockade någon större publik. Trots både vackert väder och god dansmusik, blev publiksiffran på fredagskvällen endast 93 betalande. Lördagen blev betydligt mer publikdragande och 1979 personer passerade under kvällens lopp spärrarna.

Motala Segelklubb 100 år – Jubileumsboken

Handikappregeln för distanspriser hade diskuterats livligt och till slut genom votering beslöts att distanspriset för alltid skulle seglas efter regel NL B.

Tricksonpokalen (poängsegling) erövrades för alltid av K E Edlund med Gun-Gun. Direktör Torgil Nilsson skänkte en vacker oljemålning över Vättern, utförd av konstnär Åke Liljesson. som ersättning för att seglas om vid poängseglingen. Priset skulle erövras 4 gånger utan ordningsföljd för att erhållas för alltid. Beträffande priser i övrigt var styrelsen ense om att sådana nyttosaker som silverskedar - och gafflar skulle vara lämpligare än de då förekommande silverbägarna.

Det nya poängpriset skänkt av T Nilsson vanns första gången av Leif Danielsson i Sefyr.

Vid Vätterns Seglarförbunds och Hjo Segelsällskaps inbjudningstävlingar belade den framgångsrika Gun-Gun de första platserna. I Segelsällskapet Vätterns regatta i Vadstena blev det flera segrar för Trickson IV.

Greve Luckners bragdpris fick Leif Danielsson då han i besvärligt väder avbröt kappseglingen den 8 september och undsatte en folkbåtsseglare från Karlsborg som fått masthaveri.

1958

Två välkomna vandringspriser skänktes till klubben 958. Skorstensfejarmästare Ragnar Lindohfs vpr. skulle seglar, enligt givarens önskan, enligt handikappregel NL B. Hovjuvelerare Sven Danielssons vpr. skulle även det enligt givarens önskan, seglas enligt skärgårdskryssarreglerna.

Årsmötet 1958 beslöts taga sin början redan klockan 17.00 med motivationen av att tidsödande förhandlingar skulle behandlas och därmed åtföljande oartighet mot medlemmarnas damer. I samband med årsmötet fick klubben motta en synnerligen förnämlig gåva i form av en ordförandeklubba. Det var givaren, Herr Karl Axel Södergren, som själv tillverkat klubban som var av ek, tagen från botten i vår vackra sjö vid Sandön, vilken lär vara mellan 3-6000 år gammal.

Under seglationstiden togs klubbhuset i anspråk av klubbens medlemmar och seglare och allt fler tycktes trivas på MSK:s vackra udde. Detta gjorde att fortlöpande reparationer behövdes, vilka gjordes av medlemmarna själva under överinseende av klubbhusintendenten Åke "ton" Cederqvist vilken även tillverkade en bardisk som sattes upp i stora salen. Trots att klubben hade sitt vackra klubbhus var det ej lämpligt att anordna fester i vintertid. Detta löste festkommittén genom att för vinterträffen hyra MV-klubbens lokal av Motala Verkstad. De många festdeltagarna roades av Gösta Lagerbäck och Tage Söderlund.

I anslutning till regattan arrangerades en seglarträff på lördagskvällen till vilken alla seglare var inbjudna. Då båtantalet på Vättern hade ökat betydligt och därmed antalet seglare blev det fullständig invasion av seglare den vackra lördagskvällen. Tyvärr kunde inte alla beredas plats i klubbhuset. Då detta drabbade en del gästande seglare blev festen inte så trevlig som klubben önskat.

En värdig avslutning blev däremot höstfesten som hölls traditionsenligt i samband med inbjudningsseglingen. Dekorativa lyktor lyste upp klubbhustomten och när natten föll avbrändes ett vackert fyrverkeri.

Under året var varvet fulltecknat hela tiden. Som framgick av det stora intresset för varvet och byggnation av båtar var någon avmattning av intresset att vänta. Ett nytt kaminrör insattes men varvskommittén påpekade att kaminen var i det närmaste utbränd, varför en ny snart måste anskaffas. För nybyggande av segelbåt kostade det 50:-/månad. Platshyra för bygge av motorbåt och reparationer

Motala Segelklubb 100 år – Jubileumsboken

av samtliga båttyper kostade det 20:-/månad. Jollebyggare fick betala 5:-/månad. Planhyran var 20:- för segeljakterna samt 2:- kvadratmetern räknat båtarnas bredd gånger längd för motorbåtarna. Varvsplanen jämnades ytterligare och vägen ner till varvet breddades. Rälsen hade skadats vid en sjösättning, då den skett utan att där för utsedd person medverkat, varför den blev tvungen att riktas upp och i samband med detta förstärktes rälsen.

Framgångsrika MSK-seglare på hemmavatten var Mabato, W Ulander, Trickson IV, A Olsson, Mona II, G Gustavsson och Gun-Gun K E Edlund.

Helge Berlins vandringspris. Veteranpokalen, och Seglaren utdelades inte 1958 på grund av otillräckligt antal tävlande båtar i dessa klasser.

På främmande banor lyckades Gun-Gun, K E Edlund, Mona II, G Gustavsson, Trickson IV, A Olsson segla hem hedersvärda 1:a priser.

1959

En unik företeelse inträffade 1959. Styrelsen ville veta medlemmarnas ålder och man lämnade in en lista med medlemmarnas namn på till pastorsexpeditionen som glatt och villigt förde på alla uppgifter. Efter flera års diskussioner med Same-idrottsförening och drätselkammaren beslöts att en elmätare skulle monteras in i stugan. För den elström som förbrukats under en följd av år erlades likvid i form av arbete med planering av varvsområdet.

Det framkom under detta år att klubbens historia finns i dess protokoll och man beslöt undersöka hur man skulle förvara protokollen skyddade för brand m.m.

Varvet var fulltecknat av amatörbåtbyggare, de byggde bl.a. folkbåtar, snipes, motorbåtar och många planerade att bygga jollar. För att motverka spekulationsbygge och stimulera seglingsintresset för klubben, skulle de båtägare som i tre år efter färdigställandet av båten och fortfarande hade den ansluten till klubben återfå halva hyreskostnaden. Med den livaktighet som förekom vid varvet och båthamnen i Råssnäs beslöt klubben att ställa upp en toalett på varvsområdet.

Den pontonbrygga som skulle förlänga bryggan vid Dynudden byggdes och monterades vid varvet i Råssnäs under vintern. Medlemmarna kunde se den färdiggjorda bryggan i Råssnäs och samtidigt öva sig i målningens ädla konst med att hjälpa kommitterade med att få färg på densamma. Pontonbryggan invigdes under sommaren och visade sig fungera utmärkt. Den användes även till att av masta båtar med under höstupptagningen och även till detta visade det sig fungera utmärkt.

På varvsområdet planterades ut cirka 200 kubikmeter fyllning varvid kärret på varvets östra sida blev helt igenfyllt och detta arbete utfördes endast av ett fåtal medlemmar. Själva varvsbyggnaden fick nya nockbräder och inne på varvet fick den dåliga eldstaden en förnämlig upprustning, ny frostfri platta gjöts, murstock och skorsten murades om, brandskyddande väggar kring eldstaden gjöts och murades och en ny kamin iordningställdes. Den nya kaminen kunde de två folkbåtsbyggarna, herrar Wennerbo och Gustavsson, tackas för. De var de som ställde den i ordning. Varvschefen konstruerade och tillverkade en transportvagn att flytta båtarna med på varvsområdet. Denna var nog det bästa som åstadkommits då den sparade tid och arbetskraft. Båtarna kunde tas upp eller sjösättas

Motala Segelklubb 100 år – Jubileumsboken

oberoende av den plats den haft på varvsområdet.

Ett vackert skeppsankare skänktes av K E Edlund och Gustavsson som klubben satte upp som dekorativ prydnad i klubbhusparken.

Under sommaren deltog många seglare från klubben i tävlingar på främmande banor. I Karlsborg blev det segrar för Trickson IV, Mona II och Gun-Gun.

Leif Danielsson med Lorelei segrade i Vadstenas regatta där även Mona II tog hem en seger.

Vid regattan på Roxen segrade Cora, Lindstrand och Lilja.

För att delta i Jönköpings Segelsällskaps regatta på Visingsö, fick seglarna ta en hård dust med det våta elementet. Vätterns visade en av sina besvärliga sidor, med hård motvind och hög sjö. Men dessa besvär var snart glömda då tävlingarna började och för MSK:s seglare resulterade i goda framgångar. Vinst blev det för K E Edlund med sin Gun-Gun som dessutom erhöll ett mycket vackert startpris för en perfekt start. Segrar blev det även för G A Gustavsson i Mona II.

Även på hemmabanor gick många vackra priser till klubbens seglare, av tolv vandringspokaler gick sex till klubbens seglare. Gun-Gun segrade hem två vandringspriser, och Mona II vann fyra ståtliga priser.

Även detta år var det för få seglare som ställde upp och tävlade om Helge Berlins vpr., Veteranpokalen och Seglaren så dessa vackra priser delades inte ut.

1960

1960 inköptes vandringspriser till snajpar och tvåmastade snipor, vilket var ett led i att befrämja ungdomsseglingen. I ett projekt mellan MSK och Läroverket för att öka intresset för båtbyggeri och segling, anmälde sig 17 ungdomar för att under slöjdlektionerna bygga jollar. Förarbetet skulle göras i skolan medan hopsättningen skulle ske på varvet i Råsnäs. Varvet var flitigt utnyttjat och bandsågen flyttades till samma sida som eldstaden och detta blev mycket bekvämare, då sågavfall och dylikt gick bättre att ta tillvara som bränsle. Det blev dessutom plats för ytterligare ett båtbygge. Detta var nödvändigt då det nämligen gick "vilda rykten" om att 5-6 kustkryssare skulle påbörjas så fort plats kunde beredas i varvet. Två av dem var redan påbörjade det var K E Edlund och Evert Persson som skulle bli pionjärer för den nya båttypen i Vättern. Folkbåtarna som var under byggnad skulle bli klara till kommande seglingssäsong och insättas i kampen om folkbåtspokalerna, vilket var mycket glädjande då det inte gått att tävla om dessa priser på grund av otillräckligt antal deltagande båtar.

Trots alla aktiviteter hade klubben stora svårigheter med ekonomin, varför man beslöt göra en hemställan till U.P.A om att ta ett banklån på 2500:- med U.P.A:s fastighet som säkerhet.

En av orsakerna till klubbens dåliga ekonomi var att årets seglarfester i Folkets Park gett en svidande förlust om 985:50. Vid festerna hade varit ohyggligt dåligt väder vilket hade gjort att publiktillströmmningen var katastrofalt låg. Styrelsen framlade då förslaget att höra med parkstyrelsen om de själva ville överta MSK:s seglarfester mot att dela vinsten "fifti-fifti" med segelklubben. Om däremot festerna gick med förlust var klubben ej villig att dela förlusten utan ansåg att parken hade fördel av att använda MSK:s namn som reklam.

Oväder hörde till SSV:s kappseglingar av urgammal hävd, men regattan 1960 markerade sällskapet 75-årsjubileum och följaktligen var det värre än vanligt på den punkten. Hård nordvästlig blåst, upptill 15 sekundmeter ute i sjön, ett envist strilregn som endast då och då avbröts av regelrätta störtkurar. Vid horisonten uppträdde 4 smärre tromber, som virvlade upp vattnet i höga kaskader.

Motala Segelklubb 100 år – Jubileumsboken

Två av fem tvåmastade snipor slog runt och besättningen, inalles 8 man, fick bärgas av följejåtar. Av de större båtarne fick de flesta skador på rigg eller segel i en eller annan form. För MSK-båtarne blev det en svart dag, flera tvingades bryta sedan de seglar sönder och även de som fullföljde hade reparationer att styra med i veckan. Loffe Lindstrand med Sindy Lou hade önskevåder och fin position. Hon låg med i en segerklunga när ett stag brast och tävlingen fick avbrytas. Kalle Edlund med Gun-Gun seglade sönder. Gunnar Hamré i Kaj-Britt som såg ut att få en fin dag i den hårda vinden hade skaffat sig en ledande position i sin NL-klass när storseglet brast. Trots allt elände blev det dock segrar till MSK genom S E Strand i Geisha och SÅ Pettersson i Lotten.

Skärgårdskryssarpokalen seglades i Vadstena under början av juli. Sjutton startande båtar från 10 sällskap ställde upp och utgjorde eliten bland A:22-orna. Från Motala SK deltog

Mona II och Sindy Lou. Vann gjorde Oskarshamnsbåten Gunnel endast en kvarts poäng före MSK-båten Mona II med G A Gustavsson som rorsman. Den 15-åriga segerbåten Gunnel hade i sin ungdom seglat under MSK-flagg med sin dåvarande ägare John Finnby.

Vid MSS:s regatta bjöds det på hårda fighter, någon överlägsen segrare blev det inte i de idealiska vindförhållandena. Mona II och Gun-Gun hann dock först över mållinjen i sina klasser.

MSK hade den fabulösa turen att mitt i en regnvådersperiod få genomföra sina och VSF:s tävlingar i uppehållsvåder. Det blev rena rama solseglingen. Den oväntat stora tillslutning förvandlades till den prydligaste seglingspropaganda. Sportens långa vågdal med början strax efter krigsslutet var nu helt överrunnen och krigsårens kulmination rent av överträffad. På söndagens eskader räknades till ett fyrtiotal båtar och så många var det inte ens i gamla glans- och jubeldagar. Där till skulle läggas att båtmaterialen var helt annorlunda än då dagens tävlingar mönstrar nästan idel topptrimmade ekipage och väl så skärpta rorsmän som förr. Arrangören MSK:s tur med vådret var tydligast på lördagen. En kvart före första start rådde absolut vindstilla och Vättern låg lika trööstlöst blank som visans nyskurade golv.

Den bekymrade seglingsnämnde trampade av och an på bryggan och funderade på den mest skonsamma formuleringen att tillkännage uppskjuten start. Varpå vinden plötsligt kom, tät och fin och någorlunda skarp och starten kunde gå på utsatt tid. På söndagen blev det sämre, starten gick i hygglig vind för att sedan mojna av. Det blev ett lång sextimmarpass för båtarne och dess besättningar.

Motalaregattorna som förut varit påtagligt lokalbetonade började plötsligt nu få lite av stortävlingarnas begivenheter över sig. Båtar kördes nu på trailers efter bilar långt fjärran ifrån och utbytet var livligt både från Hjo och Jönköping. Tendensen tycktes också vara att Folkbåtarne ökade igen, den här gången inte på bekostnad av skärgårdskryssarna utan parallellt med den klassens snabba expansion. Så kom snajparne, de ökade epidemiskt. Men samtidigt med snajp-klassens ökning minskade Vätterns inhemska snipor som kappseglingssklass, en utveckling som sågs med bestörtning av många.

För arrangörsklubbens del blev det segrar genom Mona II, G A Gustavsson, Lotten, S Å Pettersson och Cora, Lindstrand och Lilja.

1961

Intresset för småbåtsbyggandet i läroverket som startat så hoppfullt 1960 hade svalnat betydligt, varför

Motala Segelklubb 100 år – Jubileumsboken

styrelsen med alla medel skulle försöka intressera ungdomen för byggandet av OK-jollar. På hösten 1961 startade byggandet av 10 st OK-jollar. I och med detta ökade ungdomens intresse för segling och det var ingen fara för återväxten. OK-jollen, en variant av Finn-jollen, kom från Danmark och var godkänd av Svenska Seglarförbundet. Båten ansågs mycket säker då den hade flytdunkar som gjorde den osänkbar. I svag vind och strålande sol genomfördes SSV:s regatta i börja av juli. Piren och vågbrytaren var full av intresserad publik. Det gick alldeles utmärkt att följa seglingarna därifrån och SSV hade utökat servicen ytterligare genom att en radiosändare ute på banan förmedlade händelseförloppen till en radiomottagare i piren och därifrån kunde speakern informera publiken om vad som försegick ute på banan. Framgångar blev det för G A Gustavsson med Mona II som seglade hem den åtråvärda Kunga-kannan.

I samarbete med MSS hölls Svenska Mästerskapen för Flying Dutchman, segrade gjorde Sten Carlens från KSSS. Tävlingarna var mycket uppskattade av deltagarna som var generösa med berömmet till de arrangerande klubbarna. Dessa snabba båtar väckte både uppskattning och förstämning, entusiasterna uppskattade den snabba framfarten över vågorna. Många äldre medlemmar tyckte att farten räckte som man uppnådde i en- och tvåmastade snipor. Tävlingarna blev dock framgångar både för seglarna och publiken.

MSK-regattan blev en strålande framgång ur alla synpunkter. Sol lagom vind och ett 75-tal segelekipage som trängdes på Motalaviken. Hemmaseger blev det för Mona II med G A Gustavsson som rorsman. Seglingssäsongen -61 avslutades med gastseglingar där Anna-Mona Gustafsson vann med pappa Gustafs båt Mona II.

Vid årsmötet 11/12 1961 avgick disponent Arthur Olsson som ordförande efter 20 år, ny ordförande blev G A Gustafsson. Mötet beslöt att styrelsemöte skulle hållas sista måndagen i varje kvartal. Ett skäl till detta var att en ungdomsverksamhet nu planerades att starta. Förslag lämnades om bildande av en ungdomssektion inom klubben.

P.g.a. sjunkande intresse för klubbens årsmöten med påföljande sammankomst föreslogs att årsmötena skulle flyttas till våren. Orsaken till detta var enligt kassören dels att tillställningen måste arrangeras på restaurang då klubbhuset ej kan användas för detta ändamål i november månad. Dessutom är månaden före jul ej lämplig för arrangemang av denna art.

Så här poetiskt diktade sign. SCH inför den avslutande seglingssäsongen 1961.

HÖSTEPILOG

*"Vättern drev mörkgrå, sydosten var snål
när 'Kickan' av Motala nådde sitt mål
för sommarseglatser på blånande vatten,
i fräsande skum genom sunden och gatten.
Och ägaren, Sven-Arne Wiking, man såg
med vemod förrätta sin höstepilog.
Till Motala Segelklubbs varv fick han följa
sin båt när den uppdrogs ur kylslagen bölja.
Förmodligen tänkte han samtidigt på
de duster hon utkämpat med Mona II.
Nu dröjer det innan segel blir satta, men sen
kommer våren med nästa regatta..."*

Motala Segelklubb 100 år – Jubileumsboken

1962

Kommunens intresse för klubben och dess verksamhet hade avtagit, därför beslöt styrelsen att drätselkammarens ordförande skulle inbjudas för visning av klubbens anläggning och verksamhet. På vårmötet 5/5 1962 hälsade ordförande välkommen och önskade klubben lycka till med den nya eskader av OK-jollar som tillförts klubben. Elof Lindstrand skulle övertala någon eller några av de gamla seglarna att sätta upp ett pris för de nya OK-jollarna. Under våren -62 färdigställdes 12 OK-jollar i MSK:s regi under ledning av Sture Nilsson. För att dessa nya seglare skulle få möjlighet till träning i kappseglingen svåra konst höll MSK seglingar på tisdags- och torsdagskvällar med start vid klubbhusbryggan under tre veckor. Den allra första segern för OK-jollar i MSK:s regi togs hem av pojknarnas lärare och handledare Sture Nilsson.

Intresset för seglandet av den nya OK-jollen medförde vissa risker. Under en segeltur i mycket hård vind kapsejsade en jolle med Sture Nilsson vid rodret. Den kapsejsades belägenhet observerades från land och en snipa sjösattes för att hjälpa den nödställda. Notisen fanns att läsa i Motala Tidning och med den följde en varning: Segla aldrig utan flytväst!!!

Intresse fanns hos ungdomarna även för den mindre jolletypen, Optimist, klubben beslöt att anskaffa ritningar till jollen och låna ut dem till intresserade

Den 11:e och 12:e augusti bjöd MSK på regatta och det blev två mycket händelserika dagar. Dagarna innan hade Vättern visat sig från sin vresigaste sida och klubben började undra över hur många som skulle trotsa vädret och komma till Motala. Regn och vindbyar avlöste varandra under lördagen och seglingarna genomfördes i frisk vind. På söndagen var vindstyrkan mellan 10- och 15 m/sek., så flera seglare tog sig bokstavligen ”vatten över huvudet”. Första malören inträffade då A:22-an Cindy-Lou, MSK, tappade masten och fick undsättning av besättningen på Lotten. Nästa händelse inträffade också bland A:22-orna. Där ledde båten Paloma före Mona II då en av gastarna på ledarbåten föll över bord, den svårt medtagna gästen plockades upp av 40:an Långeflu från CSS. Både OK-jollar och snajpar hade stora problem i den hårda vinden och följebåtarna hade hela tiden full sysselsättning med att assistera kantrade jollar.

Pga segelsportens blomstrande verksamhet inom klubben diskuterades frågan om en utbyggnad av klubbhuset på Dynudden, frågan togs även upp om att förhandla med Motala stad om att få byta tomten på Dynudden mot varvstomten i Råsnäs.

Klubben beslöt på höstmötet att en tillbyggnad av klubbhuset skulle ske. Man enades om ett förslag som avsåg en tillbyggnad av 35 kvm. Medlemmarna skulle själva stå för bygnadsarbetet. Under mötet beslutades att man skulle ansöka om Skärgårdskryssarpokalen. Eftersom klubbens Mona II vann 1962 års kamp om denna trofé hade man goda utsikter om att få arrangera tävlingen. Vidare konstaterades att segelsporten gått framåt i Motala, speciellt gällde det intresset för mindre segelbåtar. På varvet i Råsnäs var det trångt under hösten -62, 3 kustkryssare, 1 folkbåt och 5 OK-jollar var under byggnation.

1963

För att locka fler kvinnor till aktivt arbete inom klubben beslöt styrelsen att sänka medlemsavgiften för kvinnor. Det skulle endast kosta fem kronor för att bli medlem.

I klubben rådde stor brist på kunskap i konsten att ge konstgjord andning, ansåg Bertil Hansson och erbjöd sina kunskaper gratis för att lära ut metoden till klubbens medlemmar.

En skön sommarkväll vid MSK:s klubbhus på Dynudden fick klubbens medlemmar chansen att lära sig

Motala Segelklubb 100 år – Jubileumsboken

konsten att ge konstgjord andning, demonstrationsobjektet var gummidockan ”syster Anne”. Bertil Hansson lärde också ut hur man gör hjärtmassage och hur man stoppar blodflöde. Samtidigt förevisades de senaste och modernaste typerna av flytvästar.

En rejäl båtbygga behövdes vid Råsnäs med tanke på den stora tävlingen som skulle gå av stapeln. I januari startade arbetet med den nya båtbyggan vid Råsnäs. Man anlade en pir med hjälp av fyllning från rivningshus ut till ett djup av 1,40 m, därifrån skulle en 40 m lång bygga läggas ut. Detta tillät ankring även för djupgående segeljakter. Klubben fick en bra bygga att erbjuda sina gästande seglare, men dessutom en permanent bygga som fyllde behov inte bara för MSK:s medlemmar utan för båtägare i allmänhet. Motala stad stod för kostnaderna, 12 000 kronor, men arbetet utfördes av medlemmarna själva.

Klubben fick en förfrågan från FD-förbundet om att anordna uttagningen inför EM 1964.

Detta p.g.a. FD-förbundet var mycket nöjda med arrangemanget som MSK genomfört vid SM 1961.

MSK fick klartecken att arrangera Skärgårdskryssarpokalen, landets förnämsta seglingstrofé. Tävlingen hade genomförts en gång tidigare av klubben, 1951, då vann Tricksonita med Artur Olsson vid rodet.

En av Sveriges äldsta tävlingar, instiftad 1911, seglades under tiden 8-11 juli i MSK:s regi. De gästande seglarna kom till Motala med olika transporter och förlades vid den nyanlagda byggan i Råsnäs. 23 båtar var anmälda till seglingarna och 20 kom till start.

Bland seglarna fanns nestorn Erik Jansson från Västerås, han hade varit med och seglat om pokalen sedan 1936 och inte missat en enda tävling.

För de som var intresserad fanns chans att följa med start- och målbåten Visingsö I och följa seglingarna. Vann gjorde Oskarshamnsbåten Margita med skepparen Harald Pettersson och gastarna Sune Pettersson och Sven Åström. 2:a kom Trixon från Mönsterås och 3:a blev Motalabåten Mona II. Seglingarna avgjordes i friska vindar och perfekta banor, både seglare och arrangörer var nöjda med Skärgårdskryssarpokalen.

I augusti var det dags för MSK:s regatta som genomfördes med rekordmånga starter, 205 stycken. Framgångar blev det för Mona II och Ok-jollen Just med S Wennerbo.

I november bildades MSK:s första ungdomssektion, den första ordföranden blev Vide Andersson. 1963 avslutades med nyårsseglingar på Motalaviken, ”New Years cup” för Ok-jollar.

1964

En inbjudan från FD-förbundet att arrangera uttagningstävlingar inför EM-64 antogs och seglingarna skulle genomföras under 3 dagar i pingsthelgen.

Den nybyggda byggan i Råsnäs hade förskjutits under vintern 63-64, detta lovade Motala stad att åtgärda. Under året blev klubbhusets utbyggnad färdigt med hjälp av medlemmarnas idoga frivilliga arbete, vilket gjorde att kostnaden kunde hållas nere. Utgifterna stannade därför på ca 7.000 kronor, vilket var materialkostnader. Ytterligare förbättringar skedde vid Dynudden, bl.a. byggdes två toaletter och en redskapsbod. Golvet i varvsbyggnaden hade undan för undan bytts ut under året. Även taket på varvsbyggnaden var i stort behov av reparation, en framställan gjordes från varvskommittén om att byta ut spåntaket mot ett aluminiumtak. Då ett sådant utbyte skulle vara mycket kostsamt beslöt klubben att uppvakta Motala stad om ekonomisk hjälp.

MSK:s nybildade ungdomssektion startade sin verksamhet med teorikvällar, bl a om kappseglingsregler. Syftet var att seglarna inte skulle stå villrådiga inför situationer och problem som kunde uppstå under kappseglingar. Fem medlemmar från MSK genomgick Idrottsrådets

Motala Segelklubb 100 år – Jubileumsboken

ungdomsledarkurs, så nu kunde klubben ta väl hand om alla sina ungdomssegelare.

Våren -64 var det rekordtidig sjösättning hos MSK, redan i mitten av april sattes de första båtarna i sjön. Sjösättningen blev extra besvärlig då vattennivån låg ca 0,5 m lägre än normalt. I samband med årsmötet i maj invigdes det tillbyggda klubbhuset. Vid årsmöte avgick Sture Jonsson från sin suppleantpost i styrelsen vilken han hade innehaft sedan 1940. Klubben hade vid årsskiftet 63-64 135 medlemmar, en ökning med 20.

Säsongens första storseglingar arrangerades av MSK under pingsthelgen, FD-klassens uttagningstävlingar för kommande EM i England. I växlande vind och väder genomfördes tävlingarna och som slutsegrare stod Lars och Stig Käll från Stockholm med båten Hayama.

Gästerna framförde sitt tack och prisade de perfekta förberedelserna och den gästfrihet som kommit deltagarna till del. Inte minst var deltagarna belåtna med mathållningen, som MSK helt ansvarade för. MSK hade åter lagt en ny stortävling till de föregående.

I juni seglade många MSK:are i Karlsborg med framgång. För båtar med mättal under 6,0 tog Bo Strömwall med Scousi en inteckning i Karlsborgspokalen. Bra gick det även för T Hankkila i OK-jollen Dopping och S Å Pettersson med Lotten. Sture Nilsson hade stora framgångar med OK-jollen Pan under SSV:s regatta i Vadstena där även G A Gustafsson med Mona II och S A Wiking med Kickan seglade hem fina priser. I september avslutade MSK säsongen med sin sedvanliga höstregatta där flera segrar gick till hemmaklubben. Efter regattans prisutdelning hyllades fem av klubbens medlemmar för sina insatser inom segelsporten under en rad år med Correspondentens bronsplakett. Pristagare vore: G A Gustafsson, G Hamré, H Pettersson, S Lilja och T Larsson.

I Motalamästerskapen för OK-jollar seglade man både i lag och individuellt. Motalamästare blev Sten Wennerbo med Just och för lag segrade MSK:s 2:a lag före MSK:s 1:a lag.

Mona II med G A Gustafsson var i Oskarshamn och seglade om den ärevördiga Skärgårdskryssarpokalen och belade en hedrande 3:dje plats. Klubben hade en mycket lyckad seglingssäsong bakom sig vid årets slut.

1965

Vid årsmötet 1965 valdes den första kvinnan i MSK:s historia in i styrelsen, det var Birgitta Vickström som skulle verka i seglingsnämnden. Vid mötet beslutades att verksamhetsåret ska läggas om, årsmötet flyttas från våren till hösten (detta av praktiska skäl för styrelsen). Diskussioner fördes om huruvida det skulle finnas en ungdomsledare kvar i klubben då det för närvarande inte fanns så många ungdomar kvar i klubben, men då detta förhållande kunde ändras skulle ungdomsledaren finnas kvar.

Beträffande vandringspriser till gastseglingen löstes detta genom att "Stånkan" som SSV skänkt klubben vid 70-årsjubileet skulle sättas upp som vandringspris till gästarna i Folkbåtsklassen, insamlade pengar skulle användas för inköp till pris för gastsegelarna i NL-klassen. Båda priserna skulle erövrats tre gånger utan ordningsföljd för att få behållas.

Glädjande nog kunde det konstateras att MSK:s flotta stod i stadig tillväxt bl a köptes den välkända M:22-an Gun-Gun från Vadstena av MSK-seglaren Hans Johlgren och Bo Argenius, Skänninge köpte en ny Havsörn.

Sjökapten H Hult från Vadstena höll kurs för MSK:s unga seglare, vilka samlats mangrant för att lära sig allt om navigationens svåra konst.

Redan tidigt i mars påbörjades rustningen av båtarna vid varvet i Råsnäs bl a K E Edlund var i fullt arbete inför kommande säsong. K E Edlund skulle med sin kryssare Kärimej segla Gotland runt.

Motala Segelklubb 100 år – Jubileumsboken

Knappt hade isarna gått upp på Motalaviken förrän OK-jollarna var i vattnet, bland de första var MSK:s Vide Andersson. Ok-jollarna hade all anledning att komma i vattnet för träning och trimning. Bröderna Karl-Ivar och Dag William hade nämligen inbjudit till en 2-dagars segling redan första och andra maj för att tävla om silverpokalen Ivar Williams minne. Den skulle vara en ständigt vandrande pokal för vårtidiga OK-jolleseglare.

Nya prickar hade satts ut i Vätterns vatten. Dessa var mycket bättre att segla efter konstaterade S Å Pettersson som med Lotten seglade Motala-Vadstena redan 28 april.

Skärgårdskryssarpokalens gick av stapeln i Mönsterås och MSK-båten Mona II kom på nionde plats bland de arton startande.

En pigg 70-åring, Motala Segelklubb, jubilerade med regatta i augusti där 80-talet båtar från Vätterns samtliga segelsällskap ställde upp. Motala Tidnings vpr erövrades för alltid av Mona II, med G A Gustavsson vid rodet som vanligt. Segrade gjorde även Sten Wennerbo med sin OK-jolle Just. I samband med jubileumsbanketten delades Vätterns Seglarförbunds förtjänsttecken i silver ut till; Sune Lilja, H Pettersson, K E Edlund, R Lindstrand, S Nilsson, Sören Lilja, S Å Pettersson och S E Strand. Vätterns sista regatta hölls av MSK som genomförde sina sedvanliga inbjudningseglingar. Trots att det var dåligt väder med mycket regn och skiftande vindar så hade många båtar infunnit sig. Seger blev det för MSK:s Scousi med Bo Strömvall vid rodet.

När seglingsäsongen var över för MSK:arna i Vättern kom det ett brev från en yngling som blivit trimmad i klubben, Vide Andersson. Vide som seglade OK-jolle, hade blivit uttagen att gasta på en koster som skulle segla jorden runt. När övriga seglare levde på minnen och drömde och planerade om kommande sommar seglade den förre MSK-aren omkring i Västindiens varma böljor.

1966

I mars stod MSK som värd för Svenska Seglarförbundets årsmöte, ca 200 deltagare från landets båtsammanslutningar kom till Motala. SSF bestod av 204 sällskap med 38 125 medlemmar.

Inregistrerade i förbundet fanns 1 157 havskryssare, 4987 övriga kölbåtar,

3 192 småbåtar och 361 kanoter. Motala representerades i styrelsen av Arthur Olsson.

En motion lämnades av MSK om att utöka Skärgårdskryssarpokalens seglingar från 3 till 5, varav de 4 bäst skulle räknas. Banan skulle också ha olympisk karaktär dvs med kryss till mål, motionen gick igenom. Arthur Olsson fick i samband med mötet mottaga SSF:s

förtjänsttecken i guld.

Bryggan i Råsnäs hade ånyo fått sig en ”känga” av isen vintern -66. Isen hade skruvat sönder bryggan totalt. Klubben sökte ekonomisk hjälp från Motala stad för reparation, men demonteringen stod medlemmarna för själva. Problemet blev att det var svårt att sjösätta klubbens båtar. Hela sjösättningssäsongen -66 var ca 14 dagar försenade, dels p.g.a. bryggan men även det mycket dåliga vädret. En vecka innan första kappseglingen var långt ifrån alla båtar i sjön.

MSK-båtarna var segerrika vid Karlsborgsregattan i början av juni, segrar tog Mona II, G A Gustavsson och Gun-Gun, Hans Johlgren. Intresset för 24-timmarsseglingen var mycket dåligt, för MSK:s del ställde bara två båtar upp, folkbåten Lärkvinge med G Pettersson och kryssaren Kärimej med K E Edlund, men båda två hemförde varsin seger.

Mona II och Kärimej seglade österut för att tävla, Mona II till Norrköping för att segla om

Skärgårdskryssarpokalens och Kärimej mot Sandhamn för att delta i Baltic Race. Efter

Skärgårdskryssarpokalens såldes Mona II till Bengt Lundstedt, Vadstena. SSV fick nu inte mindre än sex

Motala Segelklubb 100 år – Jubileumsboken

vackra A:22-or. Tomrummet efter Mona fylldes snart då G A Gustavsson ankrade upp en Örnkryssare vid bojplatsen i Råssnäs.

Sista regattan på Vättern gick av stapeln i september i MSK:s regi. Lagom bris rådde och ett 50-tal båtar ställde upp i olika klasser. MSK hade framgångar genom Gun-Gun med H Johlgren och Folkbåten Marie med K E Gustavsson. Det nyuppsatta vandringspriset för Optimistjollar seglades hem av MSS:s Håkan Holmberg i jollen Mulle. Med i regattan var Gunnar Pettersson från MSK i SK 55:an La Liberty med sex mans besättning iförda piratmössor. Vindarna räckte inte riktigt till för att få fart på La Liberty men den var ett populärt inslag i seglingarna.

4-stadsseglingarna i Folkbåtsklassen var ett populärt utbyte. MSK stod som värd för årets 4-stadsseglingar. Gäster var folkbåtseglare från Lysekil, Uddevalla och Karlsborg. Städerna fick ställa upp med två besättningar från varje sällskap för att tävla i lag och individuellt. Gunnar Hamré med gast K E Gustavson och Weine Wennerbo med gast S E Strand representerade MSK. Folkbåtarna som användes lottades ut bland besättningarna. Ingen av båtarna fick seglas av samma besättning två gånger. Ingen båtägare fick segla sin egen båt. Det enda gästerna fick medföra var egna segel. Lagsegern gick som hoppats till MSK.

Natten till måndagen den 19 september inträffade en katastrof i klubbens historia. Klubbhuset på Dynudden blev lågornas rov. Klubbhuset invigdes 27/5 1922 och tillbyggnad hade skett så sent som för två år sedan. Brandkåren fick larmet vid 1-tiden på natten men när de anlände var klubbhuset helt övertänt och inget kunde räddas. Förutom klubbhuset och inventarierna som värderades till ca 100.000 kronor blev ett flertal fotografier, målningar och priser av oersättligt värde lågorna rov.

En återuppbyggnad av klubbhuset skulle ske men som klubbens ordförande G A Gustafsson sa: *"Vår ekonomi är, som i alla andra ideella föreningar, mycket ansträngd"*.

Eldorsaken klarades av kriminalpolisen som ansåg att fel i takkonstruktionen i den äldsta delen av byggnaden med all sannolikhet medverkat till eldens uppkomst. Vid bygget hade en vinkeljärn anbringats rätt genom rökgången. Vinkeljärnets uppgift var att bära takkonstruktionen. Intill järnet hade en lucka uppstått och där hade röken från eldstäderna direkt kontakt med takbjälkarna.

MSK:s styrelse beslutade att ett nytt klubbhus skulle byggas. Tomten på Dynudden var en central punkt i klubbens verksamhet och varifrån alla kappseglingar sköttes. Styrelsen hoppades att ett provisoriskt klubbhus skulle stå klart till kommande säsong. Byggnadslovets blev omedelbart klart och klubben hade uppmuntrats av en spontan penningåva till byggnadskassan från två Vadstena-seglare, Kent och Harald Hjert. Sådana gåvor var särskilt tacksamma då MSK:s ekonomi inte tillät någon satsning av klubbens egna medel. Brandförsäkringen täckte bara en del av byggnadskostnaderna. Klubben hoppades lösa den ekonomiska frågan på annat sätt. Det fanns en stor stab av arbetsvilliga MSK-are som var beredda att rycka in och hjälpa till med byggnationen. Trots den vackra sommaren och övervägande bra seglarväder blev 1966 ett av de mörkaste åren i Motala Segelklubbs historia. Det började på våren då isen helt knäckte den nybyggda och bastanta cementbryggan vid varvet i Råssnäs. Därefter kom elden och jämnade klubbhuset på Dynudden med marken i september. Så kom epilogen med ett drygt arbete med att rätta till rälsen, som gick ut från slipen i Råssnäs för upptagning av båtarna. Isen hade också förskjutit rälsen. Sjösättningen som på våren hade klarats med ett nödrop men före upptagningen krävdes en korrigerigering av rälsen som till större delen ligger under vatten. Detta tidsödande arbete brådskade då båtarna i allmänhet borde vara på land före 15 oktober då båtförsäkringen gick ut. Detta

Motala Segelklubb 100 år – Jubileumsboken

lyckades man med, de flesta av de 50 båtarna som hade sitt härbärge där kom upp. Motgångarna hade dock inte tagit gnistan ur den stora MSK-truppen som lade många fritidstimmar för att hålla klubbens verksamhet och anläggning igång. Sedan branden i september hade olika diskussioner förts om det nya klubbhuset skulle placeras på den gamla tomten på Dynudden eller försöka förläggas i närhet till varvet i Råssnäs. På MSK:s höstmöte förelåg det en klar majoritet för att det nya klubbhuset skulle byggas i Råssnäs.

1967

1967 började vårputsningen av några av den 52 båtarna på slipen i Råssnäs rekordtidigt. Redan i mitten av mars var arbetet igång. Det var ungefär en månad tidigare konstaterade en av de äldre MSK-arna, Tage Moström. *Sedan jag kom till Motala 1940 har vi inte varit igång med skraporna så tidigt*, äldre seglare nämnde 1938 som senaste året då arbetet var igång redan i mars.

Vid årsmötet i mars presenterades ett förslag till seglarcentrum som Motala stad lämnat, en ny brygga istället för den som isen skruvat sönder, ett nytt klubbhus och ett erbjudande att klubben får 10 000 kvm mark kring varvet i Råssnäs mot att staden övertar klubbens mark på 7 000 kvm vid Dynudden. Det färdiga förslaget innebar en 6 meter bred och 60 meter lång brygga med en elektrisk upptagningshiss som skulle stå klar kommande vår.

Klubbens damer skulle inbjudas till ett kommande styrelsemöte för att eventuellt bilda en damsektion inom klubben. Ordf. åtog sig att hos någon annan segelklubbs damsektion för att göra en förfrågan om dess verksamhet.

Sista helgen i maj seglade man om tre vandringspriser i klubben, Seglaren togs hem av Mona III med G A Gustafsson, Vikingaskeppet; Gun-Gun med Hans Johlgren och Veteranpokalen; som tog hem av Marie med Karl-Erik Gustavsson vid rodret.

I juni var det dags för CSS att anordna sin sedvanliga regatta, där hade MSK flertalet framgångar. Karlsborgspokalen och Hildurs & Ruths vpr vanns av Gun-Gun med H Johlgren. VSF:s poängpris gick till Mona III med G A Gustafsson.

I och med MSK:s höstregatta, med start och mål vid Dynudden sattes det stopp för kappseglingssäsongen på Vättern. Det var hårda vindar, uppemot 10-12 sekundmeter där båtar och besättningar stundtals sattes på verkligt hårda prov. Dock uteblev de riktigt stora framgångarna för MSK, bäst seglade Gunnar Hamré med folkbåten Marie och belade en hedrande 2:a plats.

The Old man Cup, eller fritt översatt *De gamla människens kopp*, seglades på Motalaviken i MSS:s regi och blev en stor succé. MSK:s folkbåtsspecialist Gunnar Hamré visade att kunnandet om vind, segel och båtar också kunde anpassas till Optimistjollen. Han vann överlägset, 63 vårar ung. G "Trappen" Gustafsson hamnade på 10:e plats (det gick bättre med båt modell större), KE Edlund kom på 12:e plats (han lyckades bättre vid seglingen Gotland runt).

I oktober började arbetet med det nya klubbhuset i Råssnäs samtidigt som en del båtägare drog upp sina

Motala Segelklubb 100 år – Jubileumsboken

farkoster, arbetade en del klubbmedlemmar med grävning av grunden till det nya klubbhuset. Grundgjutning och byggnation av huskroppen lämnades ut på entreprenad. Allt annat arbete skulle göras på frivillig väg. Man räknade med att klubbhuset skulle vara invigningsklart till seglingssäsongen började. Arbetet med att iordningställa ett seglarcentrum med allt på samma mark var resultatet av det markbyte Motala stad och MSK gjorde. Klubbhuset ritades av stadsplaneingenjör Manne Dahlin och beräknades kosta 100 000 kronor.

Ordförande G A Gustafsson var mycket nöjde med den plats Motala stad upplåtit för det nya klubbhuset.

"Jag tror att vårt nya klubbhus kommer att bli mycket mer attraktivt än vårt gamla på Dynudden. Det har funnits motsättningar inom klubben om klubbhusets placering men jag tror att de som var emot Råsnäs alternativet ångrar sig när vi uppfört det"

1968

Klubben beslöt att tillskriva Motala stad om få använda Dynudden som start för 1968 års sommarseglingar trots att ett markbyte skett.

Stadens myndigheter hade bestämt att det nya klubbhuset skulle målas rött. Detta ville inte styrelsen utan föreslog något i brunt. Förfrågan till staden om detta skulle göras. Det blev som styrelsen ville, huset målades i nötbrunt, med knutar, foder och panel i grönt. Klubbhuset invigdes inofficiellt med årsmöte och efterföljande fest 18/5 1968. 19/9 invigdes MSK:s segelcentrum officiellt, exakt två efter den förödande branden på Dynudden.

Med de här orden förklarade kommunalrådet Per Ström anläggningen invigd.

"Jag vill från Motala stad uttala vår tillfredsställelse över hur MSS har förvaltat sitt pund. Det är ett arbete som värderas högt. Den 19 september 1966 brann det gamla klubbhuset på Dynudden ner. Vi skriver idag den 8 september 1968 och då sitter vi i ett nytt ombonat klubbhus. Med de medel staden bidraget har MSK gjort sitt absolut bästa, vilket alla medborgare i staden kan övertyga sig om."

Efter en rundvandring på anläggningen bjöds de inbjudna på supé i det nya klubbhuset.

I samband med invigningen fick klubben motta ett vpr, skänkt av John Finnby, Ludvig Olins minne. Priset sattes upp som en vandringspokal och skulle alternera mellan olika båtklasser och vara ständigt vandrande. Styrelsen skulle besluta från år till år vilken båtklass som fick kappsegla om priset. Ytterligare ett vpr överlämnades till klubben, från Nils von Oelriech.

Det var ett pris som MSK satt upp 1912 och erövrats för alltid av Nils von Oelriech 1917.

Senast 1/6 skulle varvsplan vara tömt på båtar då Motala stad skulle fortsätta att fylla ut och jämna till planen. (Detta var en fortsättning på det planerade segelcentrumet).

Klubben fick en förfrågan om att arrangera SM för folkbåtar 1970. Styrelsen ansåg inte klubben mogen för detta, varför saken sköts på framtiden.

Förslag hade lämnats till årsmötet om att medlemsavgiften skulle höjas till det dubbla. Livliga diskussioner fördes på årsmötet om den föreslagna höjningen. Olika förslag lämnades men styrelsens förslag om en dubbling av medlemsavgiften gick igenom med votering. Medlemsavgiften höjdes från 15:- till 30:-, damer från 5:- till 10:-, juniorer från 3:- till 6:-.

Då klubben var i stort behov av pengar beslöt att klubbhuset skulle hyras ut så mycket som möjligt för

Motala Segelklubb 100 år – Jubileumsboken

att få in pengar till att amortera av det lån som klubben tagit i samband med bygget. Östgöta Correspondenten skänkte ett nytt vpr till folkbåtarna, det förra hade erövrats för alltid. Priset skulle gälla för alla inregistrerade folkbåtar och erövrats 3 gånger utan ordningsföljd.

1969

Klubben hade åtagit sig att vintern -69 hålla isfritt runt bryggan - *med hjälp av motorsågar*-. Styrelsen skulle hålla uppsikt över isen, fr o m februari varje veckoslut för att ha kontroll över isbildningen runt bryggan.

Från Holger Aschan, fick klubben motta en gåva bestående av gamla fotografier från klubbverksamheten.

När det inte var seglingssäsong ägnade sig MSK-arna åt andra aktiviteter t.ex. skidåkning. I februari anordnades MSK-rännet, skidtävling i Råsnäs-terräng. Drygt 10-talet åkare deltog i skidtävlingen med Peter Abild från Vadstena som segrare. På den efterföljande festen var det desto fler deltagare. Fyra medlemmar från klubben var på kurs för seglingsfunktionärer anordnat av Östergötlands Seglarförbund i april.

I soligt väder och med växlande vind avhölls CSS:s sin jubileumsregatta i juni. G A Gustafsson segrade med Mona III och Ulf Laurent tog en tredjeplats i folkbåtsklassen.

SSV:s tredagarsregatta gick i stiltjens tecken men det blev framgångar för MSK:s Gun-Gun Hans Johlgren och Kent Hjert med Paloma (nu seglande för Motalaklubben) som erövrade Kungakanna för fjärde gången. G A Gustafsson tog en ny inteckning i SSV:s 80-årspokal.

Skärgårdskryssarpokalen seglades i SSV:s regi med 20 startande båtar. Segrade gjorde Paloma med Kent Hjert som rorsman och gästare Åke Claesson och Bengt Helgesson. Den åtråvärda pokalen var återigen i MSK:s ägo. I växlande vindar och vackert väder genomförde MSS sin årliga regatta. Kent Hjert med Paloma visade återigen sin klass och vann. Vann gjord även Sven Andersson med folkbåten Pia. Fannan full av pokaler och vandringspriser fick Kent Hjert vid MSK:s regatta, inte mindre än fem priser seglade han hem med Paloma. Kustkryssaren Gustava med S E Strand fick också en seger.

Damsektionen som nu bildats rapporterade att de hade för avsikt att till vintern hålla en auktion på egenhändigt förfärdigade alster. Nettot från försäljningen skulle tillfalla klubben.

Styrelsen beslöt om gratis medlemskap för de medlemmar som uppnått 67 års ålder. På höstmötet -69 valdes till hedersmedlemmar; Gunnar Hamré, Nils Jonsson, Nils von Oelreich, och John Finnby. I övrigt hade klubben 148 medlemmar vilket var en ökning med ca 30 stycken från föregående år. 1970 skulle MSK arrangera Skärgårdskryssarpokalen, 20-talet medlemmar anmälde sig frivilligt som funktionärer. Under sommaren hade den nya bryggan varit flitigt utnyttjad av gästande seglare. Samtliga hade uttryckt sin tacksamhet över det fina bemötande och service det fått. -69 var ett drömmår för seglarna, det var kanske därför som MSK fick vara med om en kraftig expansion. Fyra nya segelbåtar tillfördes klubben och medlemsantalet ökade med nära 30 medlemmar.

MSK:s A:22-flotta hade vid årets början en båt, Paloma. Under sommarhalvåret tillkom Opal, (senare omdöpt till Cassandra), Inge Håkansson och Condor, Hans Johlgren. I slutet av året köpte kusinerna Bengt, Torsten och Ingemar Helgesson stormskadade Marina från Vadstena.

1970

1970 skulle bli ett mycket aktivt år för MSK. 75-årsjubileum med åtföljande regatta,

Motala Segelklubb 100 år – Jubileumsboken

Skärgårdskryssarpokalen, Vätterns seglarförbunds regatta och alla interna uppgörelser.

Även på varvet var det stor aktivitet, 4 byggen pågick från Folkbåt till modernisering av salongsbåt från 1800-talet. Vårutrustningen blev det här året ca 3 veckor försenad p.g.a. isen och vintern som vägrade släppa sitt grepp. När isen äntligen släppte sitt grepp visade det sig att vattenståndet var mycket lågt vilket kom att skapa problem vid sjösättningen för de mer djupgående båtarna.

På ett möte tog L Hellblom upp frågan om en egen klubbtidning. En sådan hade funnits i slutet av femtioalet och varit mycket uppskattad. Styrelsen tyckte förslaget var utmärkt, förslag på utformning skulle lämnas.

I samband med klubbens fester hade det uppstått problem med vissa gäster som anlände efter kl. 22.00, styrelsen beslöt att kaffe med dans skulle kosta 5:- och enbart dans 2:-.

Damsektionen skulle tillfrågas om de var villiga att åta sig att sköta ett klippalbum som berörde klubbens verksamhet.

Under 4 dagar i juli seglades det om Skärgårdskryssarpokalen i MSK:s regi med 20 deltagande båtar varav 4 från Motala. Klubben hade fått en titelförsvare 1969 genom Kent Hjert. Kent fick den här gången nöja sig med en andraplats. De övriga Motalabåtarna placerade sig;

10:a Marina, B Helgesson, 16:e Cassandra, I Håkansson, 19:e Condor, H Jøhlgren.

För första gången i Motalas seglingshistoria gick Motala Segelklubb och Segelsällskap ihop och bjöd in till gemensam regatta. Förutom att samarbetet var rent praktiskt och rationellt fick man en anslutning som var rekord för Vättern. På fredagen när regattan startade fanns 90 båtar på startlinjerna. Till lördagen och söndagens seglingar kom över 100 båtar till start. Regattan blev pristyngd då inte mindre än 19 vandringspriser och 9 klasspriser stod på spel. Tävlingsbilden på Vättern hade ändrats markant de senaste åren, tidigare fanns 3-4 båttyper som tävlats men som nu ökat till nio. Bland kölbåtarna toppade seglingssportens vinthundar

A:22-orna som hade kompletterats med ett imponerande fält folkbåtar, en trygg och god tävlingsbåt som började ta överhanden på Vättern. 18 folkbåtar ställde upp i kappseglingen.

Många seglare ställde upp för MSK-flagg, trots detta uteblev de riktiga framgångarna.

En seger blev det genom Mona III med G A Gustafsson.

Seglarfesten efter den storartade regattan blev också MSK:s 75-årsfest med hyllningar och gåvor från klubbarna runt Vättern. Hedrade blev också några trotjänare inom klubben;

S A Wiking, Jan Nilsson, J Johansson, E Lindstrand, H Pettersson, S Lilja och F Johansson.

Vid flera tal som hölls för jubilarer framhölls det att MSK var synnerligen livaktig och med goda tillgångar i varvet, uppläggningsplatsen, bryggan och klubbhuset på egen mark i Råsnäs.

Klubbens kassa var god för 1970 och klubben hade 167 betalande medlemmar.

1971

Efter 20 år i styrelsen varav nio år som ordförande avgick G A Gustafsson från sin post som MSK:s ordförande. ”Trappen” hade under sin tid som klubbens primus motor fått vara med om, eller rättare sagt varit den drivande kraften bakom utvecklingen som klubben aldrig tidigare varit med om. I sitt tacktal sa han: *”..att hans önskan nu var att han genom att släppa fram yngre förmågor skulle kunna ge klubben ännu en puff framåt”*.

Den avgående ordföranden avtackades med blommor och gåvor varefter han överlämnade ordförandeklubban till efterträdaren Rolf Petterson. Kamratpriset tilldelades 1971, Jan ”Saffran”

Motala Segelklubb 100 år – Jubileumsboken

Nilsson.

Den tidiga våren eller rättare sagt avsaknaden av vinter fick MSK:s båtägare att vakna upp ur sitt vinteride flera månader tidigare än normalt. På varvsplan i Råssnäs kunde man redan i januari hitta en och annan undanvikt presenning och båtägare i full fart med rustningsarbete.

Riktigt lugnt var det ju aldrig vid MSK:centret i Råssnäs, inne på varvet pågick alltid något projekt.

Kalle Edlund och Weine Tinnerholm höll på med varsin Fingal-båt och Björn Laurent lade sista handen på sin folkbåt.

Ett 20-tal medlemmar från klubben hade under vinterhalvåret bedrivit studier för förarintyg. Samtliga erhöll sitt förarintyg enligt kungörelse av Kungliga Sjöfartsstyrelsen.

En mängd priser fanns att fördela vid Motala-regattan -ett samarbete mellan MSK och MSS- i början av augusti. MSK:s riktiga framgångar uteblev dock men placerade sig gjorde Kent Hjert i folkbåt, 3:a, men K E Edlund med sin Karina vann kryssarklassen.

I säsongens sista regatta för Vätterns seglare fick man klart för sig att folkbåtsklassen nu började bli riktigt intressant. 1971 hade flera nya kommit till och på sluttampen började nybörjarna sticka upp och det var alltid intressant. De segervana skepparna fick se sig omgivna av segersugna ungdomar och det var bara stimulerande för sporten om de tidigare toppbåtarna blandas upp lite. Vann gjorde dock Just med Sten Wennerbo, L Å Andersson 3:a, Ulf Laurent med Charlotta blev 4:a. Tävlingsrutinerade K E Edlund med Karina seglade hem kryssarklassen, Weine Wennerbo 2:a, G A Gustafsson 3:a, och S E Strand 4:a.

1971 hade för MSK:s del varit relativt lugnt, både seglingar och arbetet med anläggningen hade gått på ”sparlåga”. Klubben önskade dock att flera båtar skulle ställa upp på regattor och klubbens egna kvällsseglingar.

1972

MSK lämnade 1972 önskemål om att få sätta upp staket runt klubbområdet i Råssnäs men detta tillstyrkte inte Motala stad. Klubben beslöt efter detta avslag att plantera häck runt området.

Klubben hade fått en förfrågan från MSS om att överta deras vandringspriser till tredagarsregattan, styrelsen avlog denna förfrågan. Årsmötet beslöt att flytta årsmötesförhandlingarna från vår till höst och det skulle vara utlyst minst en vecka i förväg. Kallelsen skulle även sättas upp på lämplig plats på klubbområdet. Chefen för varvskommitten skulle fr o m nu ingå i styrelsen.

Ett skägårdskryssarförbund hade bildats vid ett möte i Stockholm vid vilket B Helgesson från MSK blivit invald.

U Laurent hade varit på mätningkurs i Norrköping och redogjorde för den nya scandicap-regeln. En livlig diskussion utspann sig i klubben huruvida medlemmarna skulle låta mäta in sina båtar redan till sommaren -72. Till slut enades man om att mäta in alla udda båtar samt lotta om vilken som skulle mätas där flera lika förekommer. Detta för att om möjligt få lite fler startande till kvällsseglingarna.

Vid årsmötet avtackades kassören S E Strand för hans arbete i styrelsen och uppvaktades med blommor och en gåva. På ett styrelsemöte föreslog ordförande att klubben skulle vara mer restriktiv med vilka medlemmar som valdes in i klubben! För första gången i klubbens historia står det att läsa i ett styrelseprotokoll att en sökande ej beviljats inträde i MSK.

En inspektion hade gjorts av klubbhuset pga mögel och fukt som börjat synas i källarplanet. Det ansågs

Motala Segelklubb 100 år – Jubileumsboken

att klubben omedelbart måste gräva upp runt klubbhuset och isolera om. Kostnaden beräknades till 8.000 kronor. Försäkringsbolagen skulle kontaktas för ev. ekonomisk ersättning.

På årsmötet -72 valdes Kent Hjert till ny ordförande. Styrelsens förslag om medlemsbegränsning vållade en våldsam debatt. Mötet var i stort eniga om att i första hand välja in segelbåtsmedlemmar. Då det började bli trångt på varvsplan beslutade mötet att i första hand bereda plats för medlemmar. Många menade att medlemsavgiften var på tok för låg och borde höjas, en kommitté utsågs att bearbeta frågan. Frågan om fasta båthus på varvsplan togs upp. Kontakter med byggnadsnämnden hade tagits som på det bestämdaste satte sig emot detta. Mötet beslöt sedan inför perspektivet att få hela varvsområdet upptaget av "båtgarage" att avstå ett förslag om att styrelsen skulle utöva påtryckningar i ärendet.

Motala Segelklubb hade i en skrivelse till kommunstyrelsen lagt fram de svårigheter som för närvarande rådde vid klubbens förankringsområde i Råsnäsviken. Många seglare ansåg att vattenområdet var kommunens och inte klubbens och hade inte velat rätta sig efter klubbens "hamnkaptan" och hans anvisningar. Nu ville klubben arrendera de delar av Råsnäsviken utanför klubbområdet som var lämpliga för uppankring av båtar. Sedan skulle klubben ansvara för ordningen inom detta område. Med hänsyn till den dåliga ekonomi som klubben hade ville man helst se arrendeavgiften symbolisk. Antalet bojar hade ökat i området i och med att båtägarna hade blivit allt fler. Det krävdes då att bojutläggningen skedde med hänsyn till sk. svajningsutrymmet om man inte ville ha skador på sina båtar. Detta hade emellertid inte accepterats av somliga. Detta ledde till att båtar blivit liggande för tätt med risk för skador. Även seglingsrännan hade man inkräktat på. En viss osämja hade uppstått mellan medlemmar och icke medlemmar. Nu ville klubben få ett avtal till stånd om arrendering av vattnet.

MSK lanserade en ny tävlingsform på våren -72. Navigationssegling eller rättare sagt navigationstävling då den var öppen även för klubbens motorbåtar. Detta var ett nytt grepp som seglingsnämnden hoppades skulle ge stor uppslutning. För deltagande båtar krävdes kompass och ett sjökort över Vättern. Starten skedde från Motala mot okänt mål, dit alla deltagare skulle "orientera" sig. För de som lyckades navigera rätt väntade en kväll i glada vänners lag.

En annan nyhet var handikappregeln Scandicap där alla båtar seglade mot alla vilket gjorde det möjligt för de lite mera udda båtarna att nå en framskjuten placering. Detta var naturligtvis ett stort steg framåt för att locka även familjeseglarna att delta i olika tävlingar.

I början av juni seglades det om Skärgårdskryssarpokalen som samtidigt hade SM-status i Vadstena. Från MSK var det bara en båt, Cassandra I Håkansson, som ställde upp och belade en 18:e plats. SSV:s regatta gick av stapeln i juli och där vann W Wennerbo med H-båten Ylva II.

1973

En medlem föreslog att inseglingljus skulle finnas under den mörka årstiden, augusti-september, på bryggan vid varvet. Styrelsen beslöt att sådana skulle anskaffas med tidur som tände och släckte lamporna.

Förslag hade lämnats om att tillfråga damsektionen om de ville vara behjälpliga vid regattor med t.ex. rapporter om seglingarna ute på banorna. Detta tyckte de var en bra idé och ställde välvilligt upp på detta.

Gamla handlingar tillhörande klubben skulle lämnas för arkivering på Landsarkivet i Vadstena för att dessa skulle "räddas" åt eftervärlden.

Motala Segelklubb 100 år – Jubileumsboken

MSK ordnade sommarens tredagarsregatta utan MSS, vilket gjorde att jollarna utgick från regattan. Sjöbotten rensades runt bojarna från stora stenar, även vid bryggnocken rensades botten. Då det blivit för grunt runt bryggan inhyrdes en grävmaskin för att muddra upp.

Klubben köpte in nya rundningsmärken av typ monsunsäckar och dessa fungerade till allas belåtenhet. Vid dräneringsarbetet upptäcktes att klubbhuset hade tjälskador i de två nedre hörnen mot varvsplanen och två frostmattor sattes dit. En granhäck planterades i tomtens sydvästra gräns, 100 stycken plantor Blågran skänktes av Oves Planskola.

Vid årsmötet valdes en dam från damsektionen in i styrelsen. Mötet beslöt att alla båtar som vinterförvaras på MSK:s mark skulle vara försäkrade. Vid begäran om vinterförvaringsplats skulle en speciell blankett fyllas i och där skulle försäkringsnumren anges.

SSV:s tredagarsregatta genomfördes i vackert väder och mycket svag vind. 80-årspokalen för kustkryssare gick i MSK:s tecken. Segrade gjorde; Carina, K E Edlund, 2:a, Mona IV, G A Gustafsson, 3:a Mona III, Kent Hjert, 4:a Ylva II, W Wennerbo och 5:a, Cheeri, R Lindstrand.

G A Gustafsson deltog med sin nya Comfort Mona IV i Gotland Runt med stor framgång.

Poängseglingar hade genomförts under året, i de olika klasserna segrade;

A:22-or Marina, B Helgesson

H-båt Rosita, S Nilsson

Kryssare Delad 1:a blev Mona IV, G A Gustafsson och Mona III, Kent Hjert. Folkbåt Pia, S Andersson

Relationsklassen Twist, B Argenius

Båtbeståndet bestod av 50 segel- och 31 motorbåtar och av motorbåtarna hade klubben fått hjälp med arrangera seglingar. Antalet båtar i klubben hade ökat med 22 stycken och 4 stycken hade lämnat klubben. Klubben hade nu 187 st medlemmar. Genom utfyllnad av kärret och trädfällning hade fler båtuppläggningsplatser kommit till. Verksamheten inne på varvet var stor, båtar blev klara och nya väntade på att få komma in. Damsektionen hade ökat med flera medlemmar och hade hållit en väl frekventerad och omtyckt auktion. Under sensommaren hade klubbhuset hemsökts av tjuvar och två båtar blivit stulna från sina bojar. P.g.a. detta hade det funnits vakter i klubbhuset och båtar under den mörka tiden, fredag-lördag och söndag natt.

1974

Under året arrangerade MSK i samarbete med MSS DM för IF-båtar och Folkbåtar.

Den flitiga damsektionen skänkte en radioantenn till klubben och anskaffade nya gardiner och persienner till klubbhuset.

En motorbåtssektion bildades inom klubben, sektionen skulle inte ha någon egen styrelse. Y Boström representerade sektionen i MSK:s styrelse. Till ny ordförande i klubben valdes Bo Argenius.

Några bojar sattes upp vid bryggändan för tillfällig förtöjning för i och urlastning.

Under -74 hade klubben sina ordinarie möten plus tre extra styrelsemöten angående muddring av klubbhamnen. Klubbhuset fick en uppsnyggning genom målning av golv, fönster och dörrar.

Varvsplanen hyvlades och grusades. Vattenståndet kring bryggan var katastrofalt lågt, MSK-bryggan gick inte att nå utan att få bottenkänning. Så en muddring var absolut nödvändigt på något sätt. Men kostnaderna för detta var stora och klubbens ekonomi ansträngd, till slut enades man om att muddra en inseglingränna i första skedet.

Motala Segelklubb 100 år – Jubileumsboken

För att aktivera seglarna även på land inköptes ett nytt bordtennisbord, ville man förkovra sig i kappseglingens svåra regler anordnade klubben en kurs i detta med Gunnar Hamré som ledare. I juli lånade MSK ut klubbhuset till Borens Segelklubb när de arrangerade SM för Snipes. Upptagningslämmar som BSK tillverkade till Snipe-SM bytte klubben till sig mot hyran av klubbhuset. Seglingsintresset hade aldrig varit så stort i Motala som 1974. MSK hade ett 40-tal aktiva seglare plus gästar. På bara några år hade klubben vuxit sig stark och räknades som den största i Vättern beträffande kölbåtar. Grannklubben MSS tog hand om grunderna och sedan växte man i allt större flytetyg och gick över till MSK som enbart bedrev segling med större och mindre kölbåtar. Den populäraste ”segelskutan” var H-båten, i klubben fanns sju stycken och fler skulle det bli. H-båten var både segel- och familjevänlig. Men i Vättern var annars Folkbåten populärast. Det var den absolut största klassen vid regattorna. I övrigt förfogade MSK över tre A:22-or, Drakar, IOR-båtar, Scandicaps, IF-båtar och Wegakryssare. Intresset för att kappsegla var det inget fel på, i genomsnitt ställde ett 25-tal båtar upp vid varje poängsegling. Grannsämjan med MSS hade med åren blivit god. Det hade varit lite så och så med den saken tidigare, nu förekom visst samarbete vid olika regattor. Om seglingsintressen var stort så var det sämre beställt med arbetsinsatserna på själva klubbhusområdet. Folk tyckte om att arbeta med sina båtar men inte att hjälpa till ideellt med diverse sysslor för att hålla klubb- och hamnområde i bra skick. Ordförande Kent Hjert uttalade sig så här i en artikel i Motala Tidning.

”Jag skulle önska att medlemmarna ville sluta upp bättre. Alla vill ha det trivsamt omkring sig men det ska inte gå ut över ett visst antal medlemmar medan andra ska komma till ’dukat bord’”.

När nya medlemmar valdes in i klubben skulle dessa kallas till ett styrelsemöte, dels för att lära känna varandra och dels få erforderlig information.

Klubbens medlemmar deltog i seglingar både ”borta och hemma”, bl.a. deltog Bo Argenius i SSS-regattor i Stockholm med sin Drake och hade stora framgångar han blev t.ex. DM-mästare.

1975

Vid årsmötet -75 tilldelades flera medlemmar från MSK Vätterns Seglarförbunds förtjänsttecken i olika valörer:

Guld: Raoul Lindstrand, Sven-Erik Strand

Silver: Bertil Cruslock Bruno Karlsson Björn Lissman Rolf Pettersson Ulf Laurent Kent Hjerth, Hans Lönn

Veterantecken: Yngve Bostström, G A Gustavsson, Tage Mogren

För att fr o m nu få nyttja klubbens anläggningar var man tvungen att vara medlem i MSK. Medlemskap i klubben garanterade dock ej bojplats i klubbhamnen. Styrelsen beslöt att uthyrning av klubbhuset ej längre skulle äga rum. Det gav ej någon ekonomisk vinning men orsakade både utgifter och andra olägenheter.

I varvet installerades en oljeeldad varmluftspanna i bygglokalen. Varvsplanen grusades och planerades. Träd fälldes och staket sattes ut i tomtgränsen för att skydda den nyplanterade granhäcken.

Telfermotorn som havererade under föregående säsong reparerades och i samband med detta lät man installera en ”krypmotor” för att underlätta sjösättning och upptagning samt för att få längre livslängd på

Motala Segelklubb 100 år – Jubileumsboken

huvudmotorn. För att det skulle gå lättare att sätta i och ta upp jollarna inköptes 2 vagnar. Inför sommarens kappseglingar i MSK:s regi skulle inbjudningar sändas ut inför varje kappsegling samt att förhandsanmälan skulle vara ett krav för deltagande. Kontroll av giltigt mätbrev för deltagande båtar skulle seglingsnämnden sköta om. För att underlätta för seglingsnämnden skulle klubbens medlemmar lämna in kopior på sina mätintyg.

Om vindarna tillät skulle alla klubbens interna seglingar läggas utanför Råsnäsgrundet. Klubben köpte in en PR-radio och eget PR-anrop för basstationen med beteckning Råsnäsbåt.

Klubben genomförde sju kvällsseglingar med ett mycket stort antal deltagande båtar. I samband med klubbens ordinarie sommarregatta hade klubben fått förtroendet att arrangera VSF:s högtidssegling. På höstregattan genomfördes VSF:s högtidsseglingar för jollar.

MSK var ovanligt väl representerade på olika regattor, både på Vättern Malte Gustavsson och KA Fransson seglade sina H-båtar om SM-tecknet i Vänersborg. Den mesta representationen på främmande banor svarade Drak-båtarna för, bl.a. deltog de i EM-kval, SM, Marstrandsregattan, Dragon Cup och Stockholms SS:s höstseglingar.

1976

Årets stora problem i klubben var det låga vattenståndet i Vättern, det lägsta i mannaminne. Detta medförde stora olägenheter både för klubben och båtägarna. En muddring med måtten 70 x 5 m och djup av 1,75 från dåvarande vattenytan utfördes. Trots detta kunde inte alla båtar ta sig in till bryggan. En del båtägare blev tvungna att flytta sina hamnplatser till Tegelviken. Allas förhoppning var att vintern -76/77 skulle bli nederbördsrik ty det fanns ingen möjlighet att muddra ytterligare för att öka djupet vid bryggan.

SM för Folkbåtar seglades i Vadstena och från MSK deltog en båt, Just II med Sten Wennerbo, Sten placerade sig på en 9:e plats. Senare MSK-ordföranden Åke "Hacke" Holmberg med sin båt Lovisa seglade hem en hedersvärd 6:e plats. "Hacke" seglade då för Motala Segelsällskap.

Skärgårdskryssarpokalen seglades i Sandhamn med vindar från hård blåst till ingen vind alls.

Vann gjorde Gunnel II med Bertil Klinga, MSK-båten Marina med Bengt Helgesson seglade hem en 4:e plats.

I chansartade vindar men med strålände sol avgjordes SM för Tornado i MSK:s regi. 17 båtar av den extremt snabbseglande båten ställde upp, flertalet från Stockholm och Göteborg. Klubben hade ingen egen representant. Segrade gjorde Stockholmsbåten 117 OS-80 (båt namnet gav en fingervisning om vart den siktade) med Johan Stjernström vid rodret och Håkan Ahlin som gast.

I slutet av juni seglades SSV-regattan, vindarna under de tre dagarna var mycket växlande från 3-4 sekundmeter upp till 11-12 sekundmeter. Trots detta var disciplinen mycket god bland seglarna. Under hela regattan behövdes det bara göras en omstart. Ett 40-tal båtar från samtliga "kölbåtssegelsällskap" i Vättern deltog. Framgångarna blev stora för MSK.

Segrar blev det för Marina, Bengt Helgesson, Just II, Sten Wennerbo, Mona V, G A Gustavsson, Twist, Bo Argenius, 307, Lars Andersson, Masch, Benny Nilsson, Sussie, Tommy Håkansson. Klubbens medlemmar seglade även hem mängder av 2:a, 3:dje, 4:e priser osv.

I MSK:s höstregattan deltog 90 båtar, hälften kölbåtar och hälften jollar. På lördagen seglades två seglingar för kölbåtar i friska vindar som gav utslagsgivande seglingar.

Klart snabbast och totalvinnare bland LYS-båtarna blev 22:an Marina, seglad av kusinerna Helgesson.

H-båtsklassen vanns av Blue Bird med Malte Gustavsson, MSK, överlägset liksom far och son Inge och

Motala Segelklubb 100 år – Jubileumsboken

Tommy Håkansson i IF-båtsklassen. Söndagen bjöd på nyckfulla och varierande vindar vilket gjorde att första seglingen för jollar blev fördröjd. Den andra seglingen seglades i hård vind vilket fick till följd att flera Optimister kantrade - de blev dock snabbt undsatta. Tommy Håkansson som tillsammans med pappa Inge tog hem segern i IF-båtsklassen på lördagen vann även på söndagen, då i E-jolleklassen. Två båtar deltog i Gotland Runt med båda fick bryta p.g.a. hårt väder. 3 H-båtar deltog i SM-tävlingarna i Strömstad och 4 Drakar seglade SM-tävlingar vid Rastaholm. På hemmabanan seglades det kvällseglingar på Tisdagar och Torsdagar med uppdelning mellan klassbåtar och handicapbåtar. Besättningen från handicapbåtar tjänstgjorde som funktionärer då klassbåtarna seglade och vice versa.

1977

Den flitiga damklubb som bildats 1969 upphörde med sin verksamhet i början av -77.

I samband med att sektionen upphörde skänkte de sina tillgodohavanden på ca 7.000 kronor till MSK. Pengarna skulle användas till inventarier i klubbhuset.

De som ville vara med och segla kvällsseglingar skulle anmäla detta före första seglingen och för hela serien, 10 seglingar, betala 50:-. Vid kvällsseglingarna användes en olympisk bana av typ Neapel. Av 10 seglingar räknades 7 för det sammanlagda resultatet. Ett personligt meddelande till berörda medlemmar utsändes där det informerades om att deltagande båtar med besättning skulle vara seglingsnämnd under en kvällssegling.

En kommitté bildades för att främja kappseglingsintresset bland invånarna i Motala. Hur utfallet blev av kampanjen finns inte noterat. Klubben hade dock 223 medlemmar och 120 registrerade båtar. Efter förslag från styrelsen som gick ut på att de medlemmar som har båt inom klubbens område eller på annat sätt utnyttjade klubbens anläggningar skulle ingå i grupper som ansvarade för bestämda delar av klubbens anläggningar. Styrelsen gjorde gruppindelning samt arbetsuppgift för varje grupp. Styrelsemedlemmar samt medlemmar i seglingsnämnden och övriga funktionärer med större arbetsuppgifter ej skulle ingå i några grupper. Sju grupper bildades:

- Grupp 1: Varvet, mastskjulet
- ” 2: Bryggan, telfern, flotte, mastkran
- ” 3: Bojplatser, bojar, ramper
- ” 4: Klubbhuset in- och utvändigt
- ” 5: Sjösättning/upptagning
- ” 6: Tomten, gräsmattor, plantering
- ” 7: Planen, vagnar, domkrafter, verktyg

Arbetet började bra för de olika grupperna, förhoppningen var att öka intresset bland medlemmarna för att arbeta för klubben. Förhoppningsvis skulle gruppernas arbete leda till att klubbens underhåll och nyanskaffningar av material skulle kunna hållas inom snävare ramar.

Skärgårdskryssarpokalen seglades i Västervik i mycket hårda vindar. Marina med Bengt Helgesson försvarade MSK:s färger och seglade hem en silverplats.

I börja av september var det gott om segel på Vätterns vatten utanför Motala. MSK seglade nämligen sin höstregatta. Kölbåtarna hade det besvärligt med hårda byiga vindar på lördagen.

På söndagen när jollarna tävlade, ett arrangemang mellan MSK och MSS, var vindarna betydligt labrare. Det blev många framgångar för MSK:arna. Scandicap över 6,0 belade klubben de sju första platserna

Motala Segelklubb 100 år – Jubileumsboken

med B Helgesson överst. Scandicap under 6.0, där vann Jan-Ove Boll före Björn Fransén. Malte Gustavsson vann H-båtsklassen. I Drakklassen vann Gert Nielsen före Bo Argenius. Klubben hade det stora nöjet att som första klubb få besök av de svenskar som deltog i Americas Cup. De fick även se den fina filmen som spelats in om de fantastiska förberedelserna med 12:an *Sverige*. Knappt hade de sista båtarna tagits upp på land förrän MSK-arna började preparera sig inför nästkommande år. I klubbhuset samlades ett 50-tal medlemmar för att lyssna på Olof Björland från Askim, hans träningsråd och se hans instruktiva och mycket vältagna bilder på hur en segelbåt fås att segla snabbare.

1978

År 1978 hade man för första gången julfest för barn och vuxna, vilket var ett mycket uppskattat inslag i klubbens verksamhet. Det gällde för klubben att ordna festligheter där hela familjen kunde delta. För de som ville förkovra sig inför kommande kappseglingssäsong ordnades en kurs i kappseglingsregler.

I de s.k. aktivitetsgrupperna som bildats pågick arbetet under hela året. En del resultat kunde man se direkt bl.a. tillkom en färskvattenledning ut på bryggan och varvsbyggnaden hade målats. Allt arbete som utfördes kunde naturligtvis inte direkt avläsas. Det var många arbetstimmar som lades ner. Dock var det styrelsens och gruppledarnas uppfattning att dessa timmar hade satsats av alltför få personer. Förhoppningen var att samtliga medlemmar i framtiden skulle ställa upp mer solidariskt på kallelserna till arbete.

Skärgårdskryssarpokalen seglades på Ekoln i början av juli och Marina med B Helgesson som rorsman kom på 8:e plats.

Segelsällskapet Vättern i Vadstena genomförde sin traditionella tredagarsregatta i goda vindar. Vemodigt nog kunde inte den anrika seglingen om Kungakannen genomföras då antalet skärgårdskryssare var så litet att det inte fanns tillräckligt många deltagare. B Helgesson seglade dock sin Marina och tog därmed hem fyra förstapriser. Segrar blev det också för Mona VII, G A Gustavsson, Maria, Sten Wennerbo, Twist, Bo Argenius och Blue Bird med Mats Brodd.

Ett populärt inslag på seglingssäsongen var MSS:s ”gubbseglingar”. Även ”gubbar” från MSK var med och stred om segern. Dock nådde ingen fram till 1:a plats, men 2:a kom ”gubben” Bertil Gustavsson och 4:a blev ”gubben” Björn Franzén. Efter sådana framgångar smakade säkert middagen med ärtor och punsch särskilt bra.

När hösten kom var det dags för båtfolket att se om sitt material bl.a. upptagning på land. Men som ”grand final”, arrangerade klubben gastseglingar där gästen ombord fick ikläda sig kaptenens roll och själv bestämma ”vägval”. I gastseglingen fick besättningen efter startskottet öppna ett medskickat kuvert med en klurig bana inritad och på baksidan ännu klurigare frågor att besvara till målgången.

Scandicap över 6,0 vanns av Jan Liljeqvist, och under 6,0 vanns av K A Fransson.

En idé om att förändra klubbhusets inredning hade fötts. Benny Nilsson från klubben lämnade ett förslag till ombyggnad med en skalenlig modell som medlemmarna enhälligt godtog.

En ”mysvrå” med öppen spis blev resultatet.

Vid årsmötet -78 blev det nyval av både ordförande och sekreterare. Till ny ordförande valdes Leif Henriksson och sekreterare blev Benny Nilsson.

Motala Segelklubb 100 år – Jubileumsboken

1979

Den ombyggnad av klubbhusets stora samlingslokal som klubben fått se skalenlig modell på genomfördes. Samlingslokalen avdelades så en mysdel med öppen spis uppstod. Hela lokalen utrustades med nya möbler och lampor och delvis lades nytt golv.

Även i år genomfördes ett familjearrangemang som bestod i en mycket uppskattad julgransplundring. Klubben hade besök av olika föreläsare som berättade om bl.a. segletrimmning. Ingebert Pettersson kåserade om hur det var att segla Gotland Runt. Arbetsgrupperna utförde allt arbete som krävdes för att få klubben att fungera. Tyvärr lade man märke till att alla ej ställde upp i den omfattning som var önskvärt. Det hade varit lyckligt om alla som utnyttjade klubbens anläggningar ställde upp i samband med klubbens gemensamma arbeten. Klubben hade dock 230 medlemmar och 107 inregistrerade segelbåtar och 28 motorbåtar, så verksamheten var stor och ”personalkrävande”.

I och med SSV:s regatta i mitten av juni slutade SS Vätterns 80-årspokal att vandra. Mona VII med garvade G A Gustavsson från MSK vid rodret tog för alltid hem pokalen.

Seglingarna inleddes med så gott som helt vindstilla på fredagen. Vinden ökade dock något under Lördag och Söndag och bjöd på strålande seglingsväder. Det var inte bara ”Trappen” det gick bra för, även B Helgesson med Marina och Bruno Lindén med Lillan seglade hem var sitt 1:a pris.

Vid Vätterns Seglarförbunds seglingar i Vadstena i mitten av augusti skördade MSK stora framgångar 1:a priser blev det för Marina, Bengt Helgesson, Maria, Sten Wennerbo och Lindorm med Björn Persson.

MSK:s regatta i början av augusti gynnades knappast av kraftiga vindar. Under lördagen var det så dåliga vindar att endast en segling för skärgårdskryssare, Drakar och i Scandicap kunde genomföras. Tävlingen för Folkbåtar fick blåsas av då maxtiden gick ut. Detta fick till följd av det Folkbåts-DM som gick parallellt med regattan inte kunde slutföras. Söndagen bjöd på lika dåliga vindförhållanden men man lyckades dock genomföra två seglingar. På så sätt kunde scandicapklasserna, Drakar och A-22:or segla 3 seglingar. Vindstyrkorna översteg knappt 3-4 sekundmeter och söndagens seglingar tog hela dagen i anspråk. Sent omsider på söndagskvällen kunde 5 klassegrare koras. A:22:an Marina med B Helgesson vid rodret lyckades hålla de båda plast-22:orna Eagle Eye och Scaramouche bakom sig. Draksegeren gick till B Nyblom i Escapade. Scandicap under 6.0 vanns av Benny Nilsson i H-båten Mash och i klassen över 6.0 blev det vinst för

”storasyster” H-35:an Vindrufs, seglad av Kaj Lindohf. I Folkbåtsklassen blev det till slut en segrare, Håkan Lundstedt med Krux från Vadstena.

Vid höstregattan, som också omfattade två seglingar för Folkbåts-DM som inte kunde genomföras under regattan i augusti, missgynnades även denna gång av mycket svaga vindar. Förutom Folkbåtar seglades även båtar med Scandicap över och under 6,0. I Drakklassen ställde 5 hemmaekpage upp och fick konkurrens av en mycket meriterande Drakseglare från Kalmar. J Stenholm med Fragansia som räknades som en av Sveriges främsta Drakseglare.

Till slut gick segern i Folkbåts-DM till Bengt Lundstedt i Belami från Vadstena. Även denna regatta slog Marina med B Helgesson sina plastkonkurrenter. Efter en mycket hård strid i Drakklassen gick segern till MSK genom Gita, Gert Nielsen före Kalmarbåten Fragansia.

Fler MSK-segrar blev det genom Mach, Benny Nilsson, Susie, Tommy Håkansson och Maria, Sten Wennerbo.

Motala Segelklubb 100 år – Jubileumsboken

1980

Kontakt hade tagits med Domänverket angående Igelbäckens brygga. Klubben hade önskemål om att arrendera denna för att användas som MSK:s ”utehamn”.

Klubben hade varit representerad på andra kappseglingar, dels i Vättern på andra klubbars regattor men även också vid Skärgårdskryssarpokalen och SM för Drakar. Båtarna från klubben hade hedrat MSK med framskjutna placeringar.

Under SSV:s regatta i Vadstena segrade från klubben, Marina med Bengt Helgesson och BB10 med Gert Nielsen.

I början av september genomförde MSK sin höstregatta som också var Vätterns Seglarförbunds öppna regatta. Ett 30-tal båtar deltog och man seglade i 4 klasser. Förutom handicap enligt Scandicap över och under 6.0 seglade Drakar och Folkbåtar i egna klasser. För Drakarna gällde även tävlingarna dessutom DM. De två dagarna bjöd på vindar från ca. 3 sekundmeter till 10 sekundmeter. I klassen Scandicap över 6.0 segrade Sten Wennerbo med Maria och under 6.0 Benny Nilsson med Masch. DM-tecknet för Drakar togs hem av Gert Nielsen med Gita.

Familje och propagandaseglingen Hjertslaget på Motalaviken genomfördes i regn, kyla och hård blåst. Det dåliga vädret bidrog förmodligen till att inte fler Motalabor tog tillfället i akt att se kappsegling på nära håll. Båtarna presenterades före seglingen i Motala hamn där också start och mål var förlagt. Hela seglingen genomfördes på Motalaviken med Vätternpromenaden som bekväm åskådarplats. Men som sagt, vädret...

En segrare korades dock och det blev Benny Nilsson i H-båten Masch.

Tack vare klubbens arbetsgrupper hade det löpande arbetet utförts på ett tillfredsställande sätt, bl.a. hade bryggan breddats.

1981

I slutet av mars 1980 tecknades ett arrende för bryggan i Igelbäcken vilken från och med nu blev MSK:s ”utehamn”. Klubben skulle i gengäld försätta bryggan i brukbart skick. Under vintern 80-81 under god uppslutning av medlemmarna gjordes bryggan i ordning. Då Försvarets Materielverk önskade använda bryggan vid enstaka tillfällen levererades allt material från dem utan någon kostnad för MSK.

Under 1981 togs åter frågan upp om en egen klubbtidning. Alla ville ha en tidning men ingen ville åta sig att skriva den.

På grund av det vikande intresset för de interna klubbseglingarna på tisdagskvällarna skickades en enkät ut till medlemmarna om tävlingarnas vara eller inte vara. Svaret torde ha varit positivt eftersom seglingarna fortsatte. Kappseglingsintresset inom klubben var dåligt och man diskuterade livligt om hur man skulle kunna öka intresset.

Klubben fick en förfrågan om att arrangera skärgårdskryssarpokalen -83, vilket beslöts att MSK skulle åta sig.

Eftersom det fanns en person inom klubben som skötte klubbens fotoalbum fanns det önskemål om att vid klubbmötena förevisa dessa. Många medlemmar sa sig aldrig sett de kort som blivit tagna vid olika tävlingar, aktiviteter osv.

Frågan om hur uppvaktningar vid högtidsdagar och hågkomst vid bortgång skulle handhas diskuterades. Det beslöts att styrelsen avgör eventuell uppvaktning och hågkomst. Uppvaktningen inskränktes dock till 50 och 75 år.

Motala Segelklubb 100 år – Jubileumsboken

Nya vindar började blåsa inom klubben, datoriseringen gjorde sitt intrång.

På ett styrelsemöte diskuterades hur bra service klubben skulle erhålla om medlemsregistret lades upp på data - ABC-80-program. Beslut togs senare att dator med program skulle inköpas.

Trots att kappseglingens intresset minskat så hade klubben representanter på andra kappseglingssbanor, Skärgårdskryssarpokalen och SM för Drakar. I samtliga fall hedrade klubbens båtar MSK med framskjutna placeringar. Thomas Björnstedt erhöll Fahrbach vpr. för 1980 års längsta havskappsegling.

1982

Tillsammans med BSK och MSS arrangerade klubben en seglarbal i Folkets Park. Uppslutningen var god alla var mycket nöjda. Sorgligt nog blev balen ett ekonomiskt bakslag.

Klubben satte upp permanenta fendrar på bryggan för tilläggande båtar, vilket var mycket uppskattat och fungerade utmärkt. Tyvärr visade det sig att dessa färgade av sig och klubben fick ett styvt arbete med att rätta till detta.

Midsommaren 1982 invigdes midsommarfirande vid Igelbäckens brygga. Uppslutningen var god och stämningen hög. Förhoppning fanns att detta arrangemang skulle komma att bli medelpunkten för MSK:s midsommarfirande i framtiden.

Klubben sökte hos VSF om att deras hedersutmärkelse ”von Luchners pris” skulle tilldelas Lars Lilja och Peter Wessel för visat gott sjömanskap.

Arbetet inom klubben präglades mycket av förberedelserna inför SM för A:22-or som skulle gå av stapeln 1983.

1983

De medlemmar som hyrde nyckel till varvet skulle skriva under ett formulär där det framgick att maskinerna och verktyg användes på egen risk. Detta för att undvika missförstånd vid ev. olyckor. Undersökning gjordes också om vilka skydd o dyl. som krävdes för att få använda maskinerna och verktygen.

Önskvärt för klubben var att få in medlemmar mellan 7-25 år, för dessa kunde olika former av aktivitetsbidrag sökas. Och medelåldern behövde sänkas?

Stadgeändring skedde efter att godkänts på två möten, bl. a allmän syn av stadgarna, med ändring av den text som var otidsenlig samt ändring så att alla val flyttades till årsmötet.

Ett storslaget SM avgjordes på Motalavatten i slutet av juni -83. MSK hade fått äran att arrangera A:22-SM också kallad Skärgårdskryssarpokalen. Det var 50:e gången man seglade om pokalen så allvaret vilade tungt på MSK:s axlar. Detta var fjärde gången tävlingen arrangerades i Motala och av MSK, tidigare seglingar skedde 1950, 1963, och 1970. En mycket blåsig måndag användes till det nödvändiga mätningarna. När första seglingsdagen kom försvann vinden och det blev en lång och tidskrävande segling för de 20 båtar som kom till start. Efter avslutad segling första dagen låg Vättern som den berömda ”spegeln” och båtarna fick bogseras in till hamn. De följande dagarna bjöd på mycket varierande väder, stiltje till hård vind, sol till regn, men seglingarna genomfördes till allas belåtenhet. Segrare för fjärde gången blev Lasse Johansson med Flamingo från Nyköping. Marina med B Helgesson kom 5:a, 7:a blev Ingemar Andersson med Scaramouche, 9:a blev Sten-Erik Nilsson med Gunnel II, vilket var en mycket hedersvärd placering då ”Stena” gjorde debut i A:22 klassen.

Vättern Race som startade i Karlsborg, segrade 95:an La Morena med Arne Fyrk. Denna vackra båt

Motala Segelklubb 100 år – Jubileumsboken

byggdes 1922 och var tävlingens äldsta båt. Tvåan Fabola Diva från Karlsborg var tävlingens yngsta båt, sjösatt dagen innan tävlingen. Lagsegern gick också till MSK tack vare att Göran Öreteg med sin Alegro 33 kom 3:a och Malte Gustavsson i sin H-35:a kom sexa.

DM för Folkbåtar och A:22-or seglades i mitten av augusti. I de klen besatta DM-klasserna, som så gott som uteslutande, på ett undantag, bestod av Motalabåtar, delade MSK och MSS på segrarna. I A:22-klassen vann Marina, Bengt Helgesson före klubbkompisarna Ingemar Andersson och Sten-Erik Nilsson. DM-segern för Folkbåtar gick till MSS-seglaren Kent Bengtsson.

En svensk mästare blev det i klubben, det var Björn Persson som med sina gästar Leif Andersson och Mary Rydén vann SM för Drakar.

Klubben hade även detta år visat sin styrka som kappseglingssklubb.

1984

För att hjälpa upp klubbens dåliga ekonomi hade man sökt sponsorer och för -84 erhöll klubben 1500/år under 2 år sponsorbidrag från Mat-City mot att de fick ha reklam i form av text och flagga på den nyinköpta plastbåten.

Klubben hade tillskrivit Göta Kanal AB om rabatt för båtar som ”gick” kanalen, inget konkret svar hade dock kommit till klubben men det fanns möjlighet att få rabatt vid konvojsegling genom kanalen.

Klubben förnyade kontraktet med Domänverket angående Igelbäckens brygga på ytterligare 5 år. Igelbäcken var en mycket populär ”utehamn”.

Pressens intresse för att bevaka olika arrangemang som klubben genomförde hade svalnat betydligt eller rättare sagt dött ut helt och hållet. För att allmänheten fortfarande skulle få veta om klubbens verksamhet beslöt att seglingsnämnden skulle förse lokaltidningar med tävlingsresultat osv.

Sommaren -84 fick klubben och dess medlemmar nog.

De var trötta på stölder och vandalisering vid båthamnen i Råssnäs. Från slutet av juni organiserade sig medlemmarna i ett eget bevakningssystem, de var trötta på att få påhälsningar av tjuvar som stal och förstörde för tusentals kronor. Varje natt bevakade minst 2 personer klubbens område. De använde sig av bil- och båtradio sinsemellan vid bevakningen.

Det var bättre än kommunikationsradio då de visste att det fanns mer förslagna tjuvar som avlyssnade sändningarna. En snabb motorbåt fanns också tillgänglig för att vakterna snabbt skulle kunna ta sig ut till de ytterst förankrade båtarna om man upptäckte något mystiskt. Hårdbevakningen pågick ändra fram tills båtarna tog upp på land. Särskilt viktigt var att båtarna bevakades under augusti när nätterna började bli mörka. Många tjuvar visste att det fanns mer värdesaker i båtarna när de just återvänt från semesterseglingar. Klubben hade redan tidigare i förebyggande syfte haft den regeln att ingen sprit skulle finnas i båtarna. Regeln var för att hålla alkoholintresserade tjuvar borta och hindra dem från att berusa sig och börja vandalisera båtarna, vilket tidigare hade skett.

I början av juli tog MSK:s Gert Nielsen familjen till hjälp och blev svensk mästare i Draken, Gita. Förutom Gert som rorsman seglade sonen Lars och svärsonen Hans Oswaldsson som gästar. MSK hade tydligen Sveriges bästa Drakseglare då för tvåa kom Börje Nyblom i Escapade. De två båtarna låg i en klass för sig och de två MSK:arna hade en hård och jämn inbördes kamp.

Med hjälp av sina duktiga gästar Björn Franzén och Torsten Helgesson seglade rorsman Bengt Helgesson med Marina hem en silverplats vid SM för A:22-or i Arkösund.

Gunnel II med rorsman Sten-Erik Nilsson och gästarna Christel Nilsson och Benny Andersson placerade sig åtta bland 22 startande båtar. ”Stenas” placering kanske kunde blivit bättre om han inte haft för

Motala Segelklubb 100 år – Jubileumsboken

bråttom över startlinjen med ”diskning” som följd första dagen.

1985

Äntligen var den efterlängtdade klubbtidningen *Flaskposten* tryckt och utskickad, ansvarig utgivare var Kaj Lindhof och tidningen skulle utkomma med två nummer per år.

Kontaktmännen för de olika arbetsgrupperna skulle skriva ner vad som skulle göras och ungefärliga kostnader, så inte gruppen stod där med planerade arbeten som inte kunde genomföras på grund av eventuell penga- eller materialbrist.

Från och med nu skulle alla styrelsemötesprotokoll finnas tillgängliga för alla medlemmar, de skulle förvaras i en pärm i bokhyllan i källarrummet.

Intresset för att spela bordtennis hade minskat vilket gjorde att man beslöt att använda rummet till reparationsrum istället.

På vårmötet rapporterades det om att klagomål inkommit från gästande seglare som inte blivit så väl mottagna. Mötet var ense om att alla MSK:are skulle visa större öppenhet och vänlighet mot seglare som gästade klubben.

Någon annan form av aktivitet behövdes när inte medlemmarna seglade. Eftersom de inte ”orkade” spela bordtennis inköptes ett Dartspel istället. (Vilket inte var så konditionskrävande, kanske).

Traditionen med julgransplundring hade bara ökat i popularitet vilket gjorde att klubben beslöt inköpa en ”verklighetstrogen” julgran i plast.

90-årsjubilerande MSK genomförde sin regatta med gästande båtar från fem klubbar. Samtidigt med regattan genomfördes DM för A:22-or och Nordisk folkbåt. Många segrar gick till klubben trots att inte vädret var det bästa. Första dagen ogiltigförklarades en segling på grund av vindvridning och sista seglingen fick avblåsas på grund av för hård vind. DM-mästare för A:22-or blev Bengt Helgesson och för Nordiska folkbåtar, Per Bodelius. Segrar gick också till: LYS-båtar, Björn Persson och H:35-or, Malte Gustavsson. I samband med regattan firade klubben sitt 90-årsjubileum med middag med många gäster och trevlig uppvaktning.

Vid Drak-SM seglade Gert Nielsen med besättning hem en 2:a plats. I Vättern Race vann Lars-Göran Öreteg med MSK:are på 2:a, 3:e och 4:e plats.

Klubben genomförde en propagandasegling (Mat-City Race) för första gången vilken seglades på Motalaviken med start och mål i hamnen. Seglingen lockade en talrik publik som kunde följa seglingarna ut med hela stranden, från hamnen till Råsnäsudden.

1986

Klubben beslöt 1986 att arrangera SM för A:22or 1987 och SM för Folkbåt 1988.

För att få arbetsgrupperna att fungera bättre gjordes en omorganisation, detta skulle förhoppningsvis leda till att alla i grupperna verkligen ”ställde upp”. Samtidigt vädjade ordföranden till medlemmarna att vända sig direkt till de olika arbetsgrupperna i stället för att vända sig till styrelsen om problem uppstod.

Båtägarna i klubben hade stora problem med änderna, de använde bryggan och båtarna som ”toalett”. Klubben tillskrev hälsovårdsnämnden med begäran om att få skjuta av andstammen för att eventuellt minska problemen.

Under året arrangerades flera klubbaftnar bl.a. Seldéns Mast AB som hade föredrag om

Motala Segelklubb 100 år – Jubileumsboken

riggtrimning. Björn Persson och Leif Andersson berättade om elektroniska taktikhjälpmedel, segel och segeltrimning. Stor uppslutning från klubben var det när Rolf Bjelke höll föredrag om sina resor.

Stadgarna som reviderades och skrevs om 1985 trycktes upp och skickades ut till alla medlemmar i början av -86.

Klubben arrangerade många seglingar på hemnavatten men även på "bortavatten" hade MSK framgångar. I Vättern Cup för LYS-båtar över 1.05 belade klubben de 5 främsta platserna med Göran Öreteg som segrare. Samma tävling fast för A:22-or gick de 4 främsta platserna till klubben. Marina med Bengt Helgesson segrade. Klubben fick också 3 st DM-mästare;

A:22-or, Bengt Helgesson, H-35, Malte Gustavsson och i Nordisk Folkbåt, Michael Berg. Klubben höll fortfarande sin ställning som framgångsrik kappseglingsklubb.

1987

Omorganisationen av arbetsgrupperna som börjat 1986 var nu klar och gruppernas antal hade ökat från 7 till 10 grupper. En arbetsbeskrivning för varje grupp skulle upprättas och delges kontaktmännen. Fritidsnämnden använde klubbens brygga "utan lov". Detta skulle påpekas i milda ordalag och föreslå ev. byten av tjänster i samband med A:22-SM.

En vandringspokal skänktes av W Uhlanders änka, vilken beslutades bli ständigt vandrande i Folkbåtsklassen på MSK-regattan.

Under året gjordes mycket arbete på klubbens verksamhet, t.ex. fortlöpande underhålls och reparationsarbeten. Klubbhuset målades om från mörkbrunt till en ljusare och mer inbjudande ljusgrå färg.

I idealiskt väder, solsken och vindstyrka på 4-6 sekundmeter, genomförde SSV:s sin regatta.

Bl.a. seglade man om den gamla trofén, Kungakannan, som skänktes till SSV 1905 av kung Oscar II och som är ständigt vandrande. Vann den åtråvärda trofén gjorde MSK:s Bengt Helgesson i Marina. Det var många från klubben som hade stora framgångar t.ex. Lennart Hjelmar i Bonita som vann en klass.

Klubbens stora arrangemang -87 var SM för A:22-or. I början av juli gick tävlingen av stapeln vid Råsnäs. 26 skärgårdskryssare hade kommit för att tävla om en av Sveriges absolut finaste kappseglingspokaler. Bland de 26 båtarna deltog hela 7 stycken från hemmaklubben.

Efter 22 års kamp fick Bengt Helgesson dricka segerkålen. Tillsammans med gastarna Torsten Helgesson och Björn Franzén seglade de hem SM-tecknet. Näst bästa MSK-båt blev Sten-Erik Nilsson med Gunnel II som seglade hem en 11:e plats. Detta firades storslaget i klubben, först fick segraren "bada" med kläderna på och på kvällen var det champagne och grillfest tillsammans med övriga seglare och anhöriga.

Det var inte bara SM-seglingar som gällde, klubben hade även sin sedvanliga kölbåtsregatta.

Tre klasser seglades, A:22-or, Folkbåtar och LYS-klasser. Klassen för A:22-or dominerades totalt av SM-vinnaren Bengt Helgesson. Lika suverän i LYS-klassen var Björn Persson med sin Wasa 30+ som "spikade" alla 3 seglingarna. Bland Folkbåtarna var det betydligt jämnare, och där kom Per Bodelius 2:a.

1988

1988 bytte MSK:s klubbtidning Flaskposten namn till Motala Segelklubbs Informationsblad. I infobladet stod att läsa att "fixar-rummet" i källaren döptes om till "verkstan".

Motala Segelklubb 100 år – Jubileumsboken

För att minska värmekostnaderna beslöts att styrelsemötena under vintern skulle hållas i ”källarrummet” som inte var så stort att värma upp. Inför sommarens arrangemang beslöts att kättingarna på bojarna vid bryggnocken skulle bytas ut.

På grund av vikande intresse för klubbens seglingar beslutades att separata inbjudningar till klubbarna runt Vätterns skulle skickas ut.

Under året pågick olika projekt; bland annat presenningar vid brygga, kassaskåp till klubben, förnyelse av maskinparken i varvet, elinstallationer på varvsplan, reovering av klubbbrummet. Klubben hade en del besvär med att få vissa poster tillsatta inom styrelsen, svårt att få medlemmar att ”ställa upp” osv. En person i styrelsen skulle undersöka förhållanden vid andra segelklubbar av MSK:s storlek och uppbyggnad med avseende på ev. arbetsplikt, medlems- och båtavgifter, arbetsgrupper, ”köpa-sig-från-arbete”-kostnad.

Olle Bengtsson i Gabina erövrade Correspondentens vpr. för Nordisk Folkbåt för alltid vid SSV:s regatta i slutet av juni. Kungakannan vanns av Göran Öberg i Delfin och allmänna kappseglingen vanns av Bengt Helgesson i Marina.

En kommitté bestående av ett 30-tal medlemmar planerade och genomförde SM för Nordisk Folkbåt i början av juli. Arrangemanget lockade inte mindre än 52 deltagare som tack vare noggranna förberedelser från klubbens sida fick uppleva ett lyckat arrangemang. Kommunen hade tidigt under planeringen avslaget klubbens bidragsansökan men genomfördes med extra ordinära insatser. I kombination med ett oväntat stort antal deltagare och ett starkt stöd från ortens företagare, gjorde att SM-et starkt bidrog till årets goda ekonomiska resultat.

Den hade kallats brädhög, bäverhydda, talleholk med flera mer eller mindre tilltalande öknamn. När den kom på 40-talet revolutionerade den seglingen. Det blev möjligt för var och en att skaffa sig en beboelig segelbåt. Nästan 50 år efter sin födelsedag, var den Nordiska Folkbåten lika populär som någonsin tidigare genom åren. Det kunde man se när SM för Nordiska Folkbåtar gick av stapeln i Motala SK:s regi i början av juli. 52 båtar var anmälda, 8 från Motala. Svensk mästare blev Thomas Jeppson med besättning från Simrishamns SS. Efter avslutade seglingar var det ”grisfest” på klubbområdet i Råsnäs. Bengt Helgesson med Marina lyckades inte upprepa segern från -87, i Skärgårdskryssar-pokalen det blev silverplats i Oxelösund. ”Stena” Nilsson kom på 14:e plats.

I början av augusti avgjordes MSK:s sommarregatta och man tävlade i tre kölbåtsklasser, A:22:or, Nordisk Folkbåt och LYS-klassen. För A:22-or och Nordisk Folkbåt seglade man även om DM-tecknet. I A:22-klassen vann B Helgesson och Nordisk Folkbåt vanns av Lasse Bengtsson. LYS-klassen vanns av Arne Persson.

Klubben hade fina framgångar i andra tävlingar också; Lars Ragnarsson, 1:a i Stora Röknen Runt, Arne Persson, 1:a i Vättern Race. Dock kunde konstateras att tendensen fanns till minskat intresse för deltagande i klubbens egna seglingar.

Rent allmänt konstaterades det att klubben i framtiden skulle få svårt att driva verksamheten utan avsevärda avgiftshöjningar om inte fler av klubbens medlemmar ställde upp och arbetade.

1989

För att styrelsearbetet skulle fungera friktionsfritt uppmanades styrelseledamöter som ej kunde delta i sammanträden att de skulle meddela styrelsen detta och se till att en suppleant ersatte.

Arbetet med en ny arbetsgruppsindelning blev klar och det resulterade i 10 arbetsgrupper med arbetsplikt

Motala Segelklubb 100 år – Jubileumsboken

i samtliga grupper. Gruppledarna vidtalades och erhöll även en förteckning över ”sina” gruppmedlemmar. Vidare lades det upp en ”Arbetsgruppspärm” med förteckning över samtliga arbetsgrupper som förvarades i källaren.

Klubbhuset genomgick fortlöpande renovering och klubbbrummet i källaren fick en uppfräschning och i köket lade man in ny matta. Klubbbrummet i källaren avdelades för att få ett separat styrelserum. Det ansågs nödvändigt att få ett låsbart rum där handlingar tillhörande MSK kunde förvaras. Nyinstallation av elstolpar på varvsplan samt upprustning av befintliga, vilket gjorde att alla båtägare på plan hade enkel tillgång till el.

I slutet av året började en storrenovering av bryggan, där medlemmarna gjorde starka insatser, detta var absolut nödvändigt. Rent allmänt kunde konstateras att klubben i framtiden skulle få svårt att driva verksamheten utan alternativa finansieringsmöjligheter då man visste att anläggningen var i behov av omfattande och kostnadskrävande reparationsarbeten.

På sommaren -89 hyrdes klubbbyggnaden ut till boul-klubben, som en del av hyran ombesörjde de att grusplanen blev iordningställd, vilket var till stor fördel för klubben.

Göta Kanalbolag införde rabatterad kanalavgift som endast skulle gälla klubbar som var medlemmar i Vätterns Seglarförbund. Klubben hoppades att detta skulle medföra en medlemsökning i MSK. Efter en tid meddelade dock kanalbolaget att alla båtar som hade hemnavatten i kanalsystemet skulle erhålla rabatt. Detta kändes lite snopet då det var Vätterns Seglarförbund som förhandlat fram rabatten för sina medlemmar. Så den hoppades medlemsökningen uteblev då ingen båtägare behövde tillhöra VSF för att nyttja rabatten.

Klubben fick mottaga två stycken silverpokaler som gåva av Lars Lindgren, Norrköping. Hans far Axel Lindgren hade erövat dem vid kappseglingar 1922 och -23. Axel Lindgren var styrelseledamot i MSK:s styrelse under lång tid på 30-40-50 talet. Klubben fick även mottaga en del gamla fotografier.

Vid SSV:s regatta i Vadstena ställde 29 båtar upp, flera båtar från MSK deltog i en regatta som under de två första dagarna seglades i vind mellan 0-3 meter per sekund för att på söndagen öka till ca 7 meter per sekund. Segrar för MSK blev det genom Arne Fyrk, La Morena som vann Kungakannen och Bengt Helgesson med Marina som vann allmänna kappseglingen.

MSK hade representation på olika kappseglingar t.ex. Sten-Erik Nilsson blev DM-mästare för A:22-or. I Vättern Race vann Arne Fyrk, i Visingsö Runt lilla LYS-klassen segrade Christer Josefsson.

Kappseglingsintresset verkade dock ha minskat inom klubben, på MSK:s regatta deltog endast 12 !! båtar. Diskussioner fördes hur man kunde öka intresset för att kappsegla, klubben hade dock 263 medlemmar och cirka 125 stycken segelbåtar.

1990

Arbetet med bryggan som påbörjats -89 (med demontering) fortsatte under -90 och i maj var bryggan äntligen klar. Den hade då kostat klubben 38.697 kronor. MSK sökte bidrag hos Motala kommun men tyvärr kunde de inte bidra med en enda krona. Bryggan hade genomgått en omfattande renovering och i samband med detta rensades botten runt bryggan från stora stenar. En presenning placerades på bryggnocken som båtskydd.

En traktor inköptes för 12.346 kronor och renoverades för 13.035 kronor vilket innebar ett ”lyft” för båtägaren. Till traktorn konstruerades en vagn som underlättade arbetet mycket vid upptagning och sjösättning, dessutom blev ”parkeringen” på varvsplan bättre utnyttjad. I samband med inköpet av traktorn bildades en ”traktorgrupp” med Arne Fyrk i spetsen som ansvarade för underhåll och service.

Motala Segelklubb 100 år – Jubileumsboken

Vissa blev utsedda inom gruppen som fick köra traktorn. Men tyvärr hade även andra kört traktorn med varierande ”framgång”. Styrelsen påpekade dock starkt att endast beordrad personal fick köra traktorn. Systemet med arbetsgrupperna fungerade annars mycket bra, av 70 personer med arbetsplikt var det endast 11 som inte fullgjorde sina 20 timmar. Arbetsgrupperna fick arbeta hårt vid sjösättning och upptagning av båtarna 1990. Vattenståndet var mycket lågt och de flesta båtarna hade haft ”bottenkänning”, speciellt vid upptagningen. Åter kom rädslan för att båtägare skulle flytta sina båtar till andra uppläggningsplatser och klubben kanske därmed förlora medlemmar. Klubben behövde åter igen muddra i klubbhamnen.

Styrelsen funderade på åtgärder mot medlemmar som ej betalade medlems och eller båtavgiften, trots två-tre påminnelser. Deras uppträde och nonchalans medförde extra kostnader, arbete och illojalitet mot övriga medlemmar.

För att hjälpa upp klubbens dåliga ekonomi hade förslag framlagts att bedriva kioskrörelse under Vätternrundan. Stor tveksamhet rådde om förslaget, så klubben beslöt att avstå.

Varvsplan uppläts dock till husvagnsparkering, där klubben kunde erbjuda el och vatten.

Klubben fick erbjudande om att köpa en begagnad dator från FOG-data, tyvärr fanns inga pengar till detta nu eller inom överskådlig framtid.

Vårdistanstävlingen hade både start och målgång i Motala hamn, ett sätt att popularisera kappseglingen. Enligt obekräftade källor skulle segling komma att bli 90-talets sport.

Så förhoppningsvis skulle framtiden bli ljusare både tävlingsmässigt och ekonomiskt.

För första gången i klubbens historia beslöts att ingen MSK-regatta skulle seglas 1990. Eftersom det inte blev någon regatta arrangerade A:22-or och folkbåtsfolket en egen kappsegling.

På grund av det låga deltagarantalet vid klass-segling och utdelning av priser till hög kostnad beslöts att pris delas ut endast vid 6 båtars deltagande.

SSV:s traditionella kölbåtsregatta gick av stapeln i slutet av juni i vindstyrkor mellan 2-6 meter per sekund. Bengt Helgesson med besättning i Marina hade stora framgångar, han vann Kungakannan, tog hem Nord. Yachtass. vpr för alltid och vann den avslutande öppna kappseglingen. SSV:s 100-årspokal vann Arne Fyrk i SK 95:an La Morena.

Även på andra seglingar blev det framgångar för MSK:arna, i SM för A:22-or i Norrköping kom B Helgesson 2:a och Lars Ragnarsson fick en framskjuten placering i Vättern Race.

MSK:s nyvalde ordförande Ulf Nilsson påpekade att alla MSK:are bar på ett klubbarv som de var skyldiga att förvalta. Genom gemensamt arbete och ansvarstagande kunde klubben utvecklas och fortleva som ideell rörelse och vara oberoende av utomstående intressen.

1991

Igelbäcken var en mycket populär utehamn, både för MSK:are och andra båtägare. En anslagstavla sattes upp där det klart och tydligt framgick att det var MSK som arrenderade och disponerade området och att endast markerade gästplatser fick nyttjas av medlemmar i övriga båtklubbar.

Arbetet började tidigt i januari för hur jubileumsåret 1995 skulle firas. Alla medlemmar både unga och gamla uppmanades att komma med idéer, förslag och ev. material.

På grund av det låga vattenståndet behövdes vissa båtar sjösättas i Tegelviken, MSK ansvarade för transporter och kostnader för dessa.

Problemet med änder som använde båtar som toalett försökte åter igen att lösas. Den här gången

Motala Segelklubb 100 år – Jubileumsboken

föreslogs en flotte som skulle förankras i en vassrugge och förhoppningsvis locka bort änderna från båtarna. Trots detta fanns det båtar som fick härbärgera änder i stort antal med ohygieniska och frätande följder.

VSF framlade ett förslag om att medlemsklubbarna skulle hjälpa till att finansiera en utbildningsbåt för yngre. Detta förslag ställde sig MSK inte bakom då klubben inte hade någon ungdomsverksamhet.

Under året hade båttransportsystemet varit föremål för omfattande renovering till betydande kostnader.

Köket fick en ny kyl och frys till klubbmästarens stora belåtenhet.

För att försöka minska klubbens kostnader skulle man även försöka spara i ”smått”. T.ex. skulle utskick till medlemmar göras färre gånger per år men med större innehåll. Bryggbelysningen skulle hållas släckt under icke seglingssäsong.

Arbetsgruppsansvarige hade föreslagit vissa ändringar för arbetsplikten, det mynnade ut i vissa förändringar. Arbetsåret följde kalenderår, båtägare med båt på varvsplan ”pliktade” 20 timmar, för båtar i sjön ”pliktades” 10 timmar, nyinvalda medlemmar pliktade med 5 timmar/kvartal. Medlemmar på långt geografiskt avstånd ”pliktade” med 300 kr respektive 600 kronor.

Många båtar renoverades på varvet, men en speciell båt blev klar under året. Det var Ulf Nilsson som tillsammans med sonen Patrik och Björn Franzén som totalrenoverade en enmastad Vättersnipa och lät göra om henne till en tvåmastad. Under Vättersnipornas storhetstid på 30-50 talet fanns det gott om tvåmastade snipor. Enbart i Motala och Vadstena fanns ett 25-tal. Men de försvann en efter en. De som inte förföll och rutnade bort högs upp. Men nu hade Ulfs renovering av Ejdern blivit klar. Ejdern var en veteranbåt som skulle platsat på museum men Ulf lovade att hon skulle leva, seglas.

Fler båtar som seglade var Marina med B Helgesson och besättning som hade stora framgångar vid SSV:s regatta. Klas Andersson i Blåtira segrade i en folkbåtsklass. I LYS under 1.09 vann Vagabond seglad av Per-Erik Flodin, Folkbåten Vira seglad av Göran Öberg vann även han en klass och i klassen Allm. kappseglingar för skärgårdskryssare vann ”Stena” Nilsson med sin Gunnel.

1992

Årets tävling om Skärgårdskryssarpokalen seglades i Alingsås på den ”lilla” insjön Mjön. Alingsås och Mjön var A:22-ornas paradiset på jorden, av 20 startande båtar kom 8 därifrån. Från MSK deltog B Helgesson med Marina och Peder Dahlberg i Amorita. SM-titeln togs hem av Amorita och Peder Dahlberg med besättning, det blev en andra inteckning i Skärgårdskryssarpokalen. Skepparen på Marina B Helgesson tog hem sin 12:e SM-plakett genom att i Alingsås segla hem en tredjeplats.

Kommunen rev den gamla MSK-bryggan på Dynudden, trots detta beslöt klubben att åter uppta seden att starta kappseglingarna, vid bra väderlek, från den före detta klubbhusbryggan.

Styrelsen beslöt att godkänna inköp av en dator till klubben, i priset 7000:- ingick dator, programvara och skrivare. Detta medförde en betydande lättnad vid det administrativa arbetet och vid kappseglingar. De två arbetsgrupperna ”upptagning” och ”traktor” beslöt att slås samman till en grupp för att på sätt skapa en effektivare arbetsfördelning.

Efter önskemål från flera klubbmedlemmar beslöt det att i klubbhuset skulle rökförbud införas. Skyltar om detta sattes upp på lämpliga platser samt att askkoppar sattes upp utanför klubbhuset.

Under våren 1992 stals klubbåten från bryggan, den återfanns dock senare utan bensintank och med viss utrustning förstörd, samtidigt med detta hade inbrott skett i ett par båtar i klubbhamnen.

Många medlemmar hade efterhört policyn för vad som gällde för uthyrning av klubbhuset. Ordningen var den att klubbhuset i princip inte hyrdes ut utom i mycket speciella fall, t.ex. lokallösa föreningar.

Motala Segelklubb 100 år – Jubileumsboken

Önskemål om en generösare tillämpning av dåvarande policy fanns.

Styrelsen fattade ett principbeslut att det skulle vara möjligt för enskilda medlemmar att kunna disponera klubbhuset för att arrangera speciella ”högtidsdagar”. Önskemål om hyrning av lokalen skulle i varje enskilt fall framföras till styrelsen. Någon form av förbindelse vid upplåtandet av lokalen måste upprättas liksom ordningsregler för klubbhusets användning vid sådana tillfällen.

Klubben kämpade med en alltmer ansträngd ekonomi och ett led i att förbättra resultaten var att bankmedlen placerades om till betydligt bättre ränta. Det var viktigt att regelbundet följa upp hur ekonomin utvecklades så man hade full kostnadskontroll. Ett ökat kostnadsmedvetande krävdes av alla. Om man inte automatiskt kunde öka intäkterna måste man hela tiden jaga kostnader och noggrant pröva alla utgifter inte minst mot bakgrund av de utgifter och investeringar som förestod för klubben de kommande åren.

1993

Klubben fick under 1993 frågan om de var villiga att arrangera SM för A:22-or under 1995, men efter många och långa diskussioner beslöt de sig för att tacka nej till detta åtagande då klubben skulle ha fullt upp med övriga arrangemang under jubileumsåret 1995.

Av Britta Hamré och Elisabeth Einarsson fick klubben mottaga två magnifika gåvor i form av två båtmodeller som tillverkats av den bortgångne MSK-medlemmen Gunnar Hamré. Dessa skulle hädanefter bli en prydnad i klubbhuset.

Seglingsnämndens förslag var att vårregattan skulle utökas och ersätta sommarregattan som ej hade så stor ”dragningskraft”, detta tillstyrkte styrelsen. I samband med detta beslöts att start skulle ske från gamla bryggan vid Dynudden, den första starten därifrån på tjugofem år.

Sjösättningen fungerade bra trots det mycket låga vattenståndet men förslag framfördes om att klubben borde söka bidrag från kommunen så att klubben kunde muddra runt brygga och i inseglingränna. På varvet var det full aktivitet åren runt men tyvärr så täckte inte varvshyrorna omkostnaderna för el och försäkring varför klubben beslöt höja hyran till 60:- kvm. för vintersäsong och 30 kvm. för sommarsäsong.

Under året gjorde klubbens medlemmar genom arbetsgrupperna fortlöpande underhåll och reparationsarbeten på anläggningen. Arbetena forcerades genom om att klubben haft tillgång till ALU-arbetare. Kommunen hade i en detaljplan för området sanktionerat föreningsverksamheten.

Detaljplanen medförde att klubbens VA-anslutning anslöts till kommunens VA-nät. Den nya servicen kostade ca. 43.000:- (inkl. material) och möjliggjordes tack vare en stor arbetsinsats av några få medlemmar, vilket innebar stora besparingar för klubben.

Det bjöds hårda vindar när MSK arrangerade sin vårregatta i slutet av maj. När distanskappseglingen inleddes blåste det ca 6-7 sekundmeter, men under tävlingens gång ökade vinden upp mot hela 15 sekundmeter.

Snabbast var Bengt Helgesson i Marina, men den största prestationen stod Bertil Gustavsson för som efter en perfekt start i sin Folkbåt seglade hem en 2:a plats. I den hårda blåsten bröt tre tävlande och tog sig hem mot lugnare vatten. Bankappseglingen gynnades dock av perfekt väder och även där segrade Marina med B Helgesson vid rodret. I den hårda striden i Folkbåtsklassen delade Kent Bengtsson och Olle Bengtsson på segrarna med Olle som totalsegrare.

I mitten av juni seglades SSV:s traditionella regatta med stora MSK-framgångar. Kungakannan vanns av Bengt Helgesson i Marina andra framgångsrika vinnare från klubben var Kent Bengtsson i Folkbåten

Motala Segelklubb 100 år – Jubileumsboken

Vira och Olle Bengtsson i Vad även det en Folkbåt. Vid SSV:s regatta seglades det även om DM för A:22-or och Nordisk Folkbåt. A:22-klassen vanns av Marina med Bengt Helgesson och Folkbåtsklassen vanns av Kent Bengtsson i Vira.

SM för A:22-or seglades -93 i Karlsborg, vilket hade sin speciella charm eftersom modellen A:22 konstruerades vid Rödesunds båtvarv av karlsborgaren Harry Becker. Av 20 deltagande båtar var 3 konstruerade av Harry Becker på Rödesundsvarvet. Första dagen startade med mycket hårda vindar och endast 14 av de 20 startande kom mål.

Bra gick det för MSK:s Peder Dahlberg i Amorita som slutade som totalsegrare och därmed SM-vinnare. Tillsammans med Peder deltog ytterligare 5 ekipage från MSK.

I Vadstena seglades Folkbåts-SM och där lyckades Kent Bengtsson bli trea och Olle Bengtsson fyra i den mycket hårda konkurrensen.

1994

På grund av att stora stenblock rasade ner vid sjösättning av båtar diskuterades pålning av bryggan vid nocken. Detta medförde att vattendjupet ej blev tillräckligt vilket gjorde det svårt att gå intill bryggan även muddring behövdes i inseglingsrännan. Det fördes många och långa diskussioner kring detta då det skulle bli kostsamt att renovera detta projekt som så väl behövdes. 32 st betongelement inköptes dock för byggnad av kaj och jollebryggor innanför bryggan. För att genomföra denna renovering skulle kommunen åter igen tillskrivas om ekonomiskt bidrag.

Pannan i varvet, som inte fyllde sin funktion längre, togs om hand av en medlem som i utbyte mot pannan erbjöd klubben taksktolar till förlängningen av mastskjulet (som skulle kunna användas som traktorgarage).

En ny datorutrustning köptes och kopplades upp (då den gamla blivit stulen) efter det att galler satts för fönster och en låsbar gallerdörr tillverkats till styrelserummet.

Klubbens flotte som ”tackat för sig” ersattes med en ny till för klubben gynnsam kostnad, tack vare stora arbetsinsatser från ett par av medlemmarna.

När MSK:s vårregatta avgjordes bjöds på växlande vindar. Distanskappeglingen startade i bleke men målgång i över 10 meter per sekund. Vann gjord H Harder från Vadstena med ”Stena” Nilsson på andra plats. Även under bankappeglingen varierade vindarna hastigt något som flera MSK:are tog väl vara på vilket gjorde att det blev segrar för A:22:or, Peder Dahlberg och i Folkbåtar, Kent Bengtsson.

SSV höll sin 107:e regatta och var som vanligt välbesökt av seglare från hela Vättern som fick segla i skiftande väder. MSK fick en DM-mästare genom Bengt Helgesson i Marina som även vann Kungakannan. Folkbåtspokalen seglade Kent Bengtsson hem till sig och MSK.

Höstregattan dominerades av seglare från Motala på grund av ostadigt väder. På lördagen var vinden runt 6 sekundmeter men på söndagen betydligt hårdare, vindar uppmättes till över 15 sekundmeter och 2-3 meter höga vågor. Där visades vikten av att ha flytväst på, då ett par man ”bläste” i sjön men kunde räddas av respektive besättning. Peder Dahlberg i stora LYS-klassen visade sin styrka och vann i 22:an Amorita, i lilla LYS-klassen kom Kent Bengtsson i sin Folkbåt 2:a.

SM för A:22-or seglades i Oxelösund och tre båtar från MSK fanns med i den 15 båtar stora klassen.

SM-veckan visade upp alla väderförhållandena och vädrets makter spelade upp sitt register med stiltje, dimma, åska, regn och till sist vindar som vände och vred. Motalaseglarna visade bra resultat och allra bäst gick det för Peder Dahlberg i Amorita som kom 2:a, 7:a blev Bengt Helgesson i Marina och 10:a Ulf Henriksson i Paloma.

Motala Segelklubb 100 år – Jubileumsboken

(Jubileumsåret 1995 skall skrivas av Sten Björklund.)
(Ansvarig för fotografier till boken är Björn Franzen.)